

ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΣΟΒΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

ΣΧΟΛΗ ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ

Εισαγωγικό εργαστήριο ηλεκτρονικής και τηλεπικοινωνιών

**4η εργαστηριακή άσκηση
Προσομοίωση
LTspice**

Διδάσκοντες:

I. Παπανάνος
N. Βουδούκης

Ειρήνη Δόντη
Α.Μ 03119839

3ο εξάμηνο

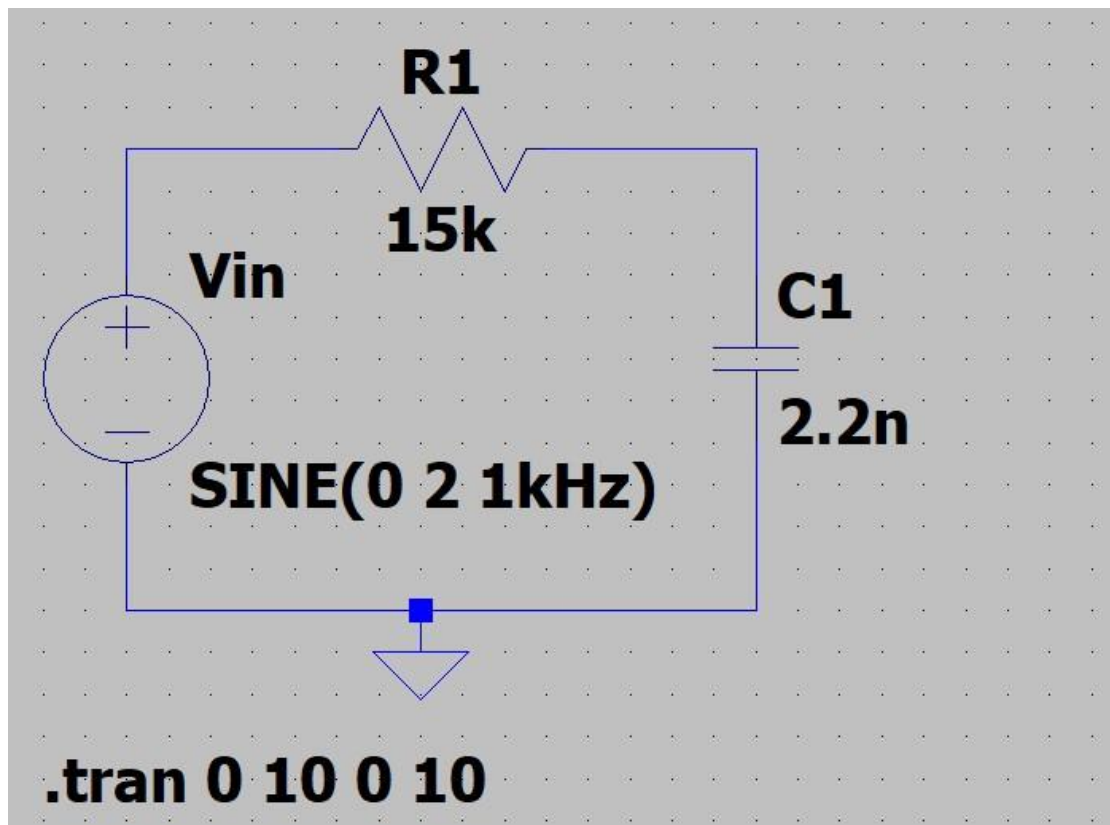
Αθήνα 2020 – 2021

Πείραμα 7

Βήμα 1

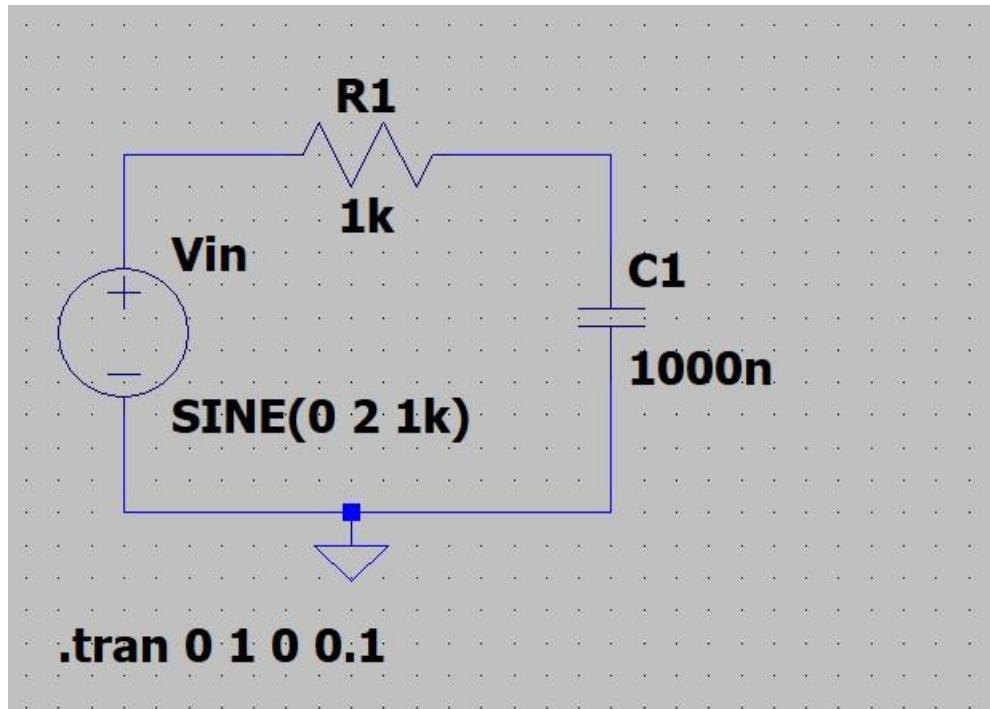
(α): Κύκλωμα με $R = 15\text{ k}\Omega$ και $C = 2,2\text{ nF}$:

Το προσομοιωμένο κύκλωμα είναι το παρακάτω:

(β) Κύκλωμα με $R = 1k\Omega$ και $C = 1\mu F$:

Το προσομοιωμένο κύκλωμα είναι το παρακάτω:

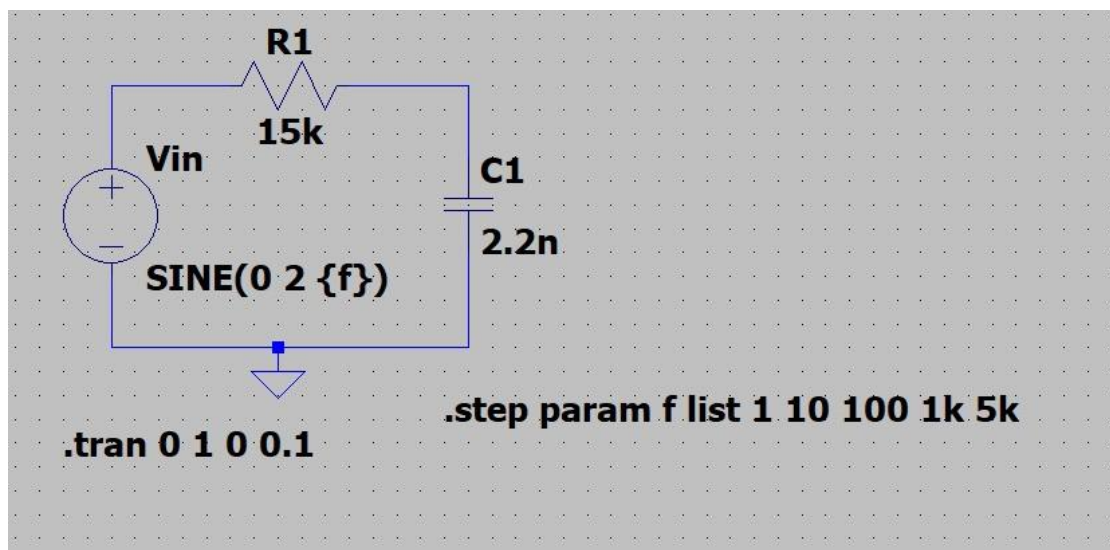

Βήμα 2

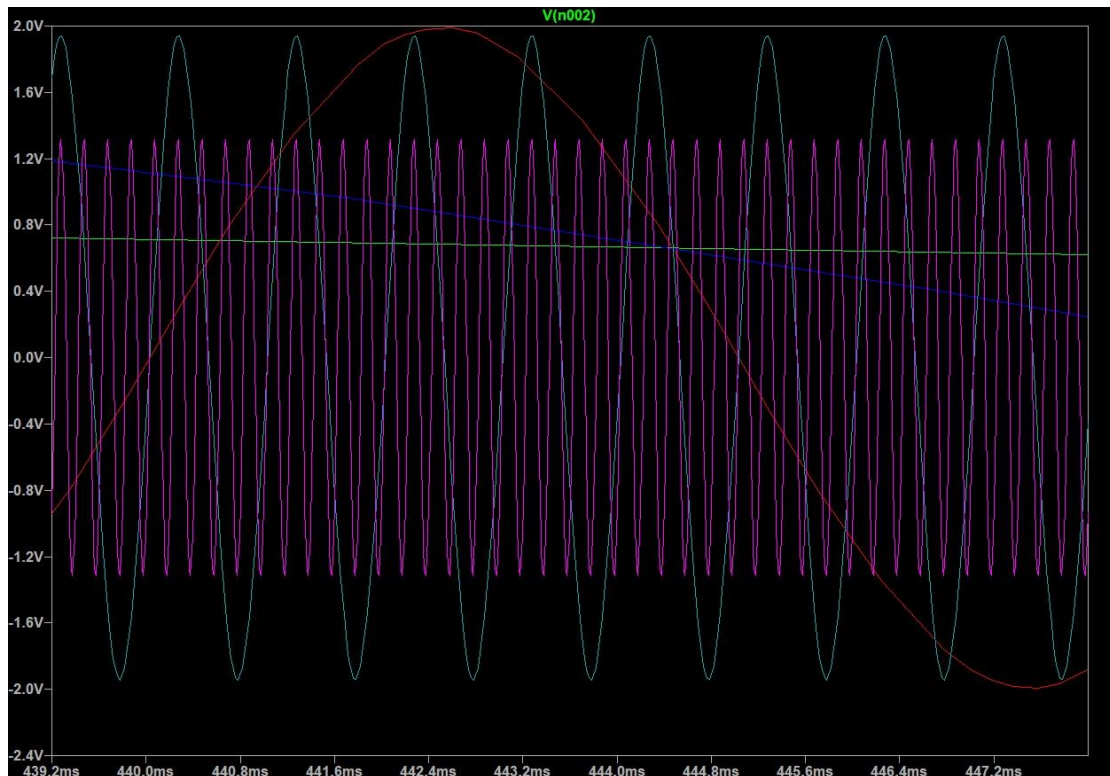
(α): Κύκλωμα με $R = 15\text{ k}\Omega$ και $C = 2,2\text{ nF}$:

Μεταβάλουμε την συχνότητα του σήματος εισόδου, έχοντας σταθερό πλάτος:

Το προσομοιωμένο κύκλωμα είναι το παρακάτω:

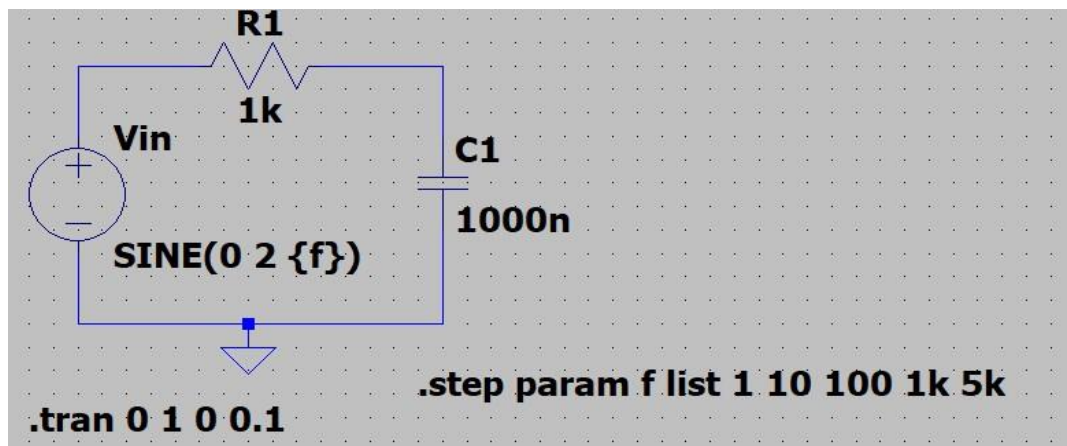
Η γραφική παράσταση της τάσης εξόδου συναρτήσει του χρόνου είναι η παρακάτω:

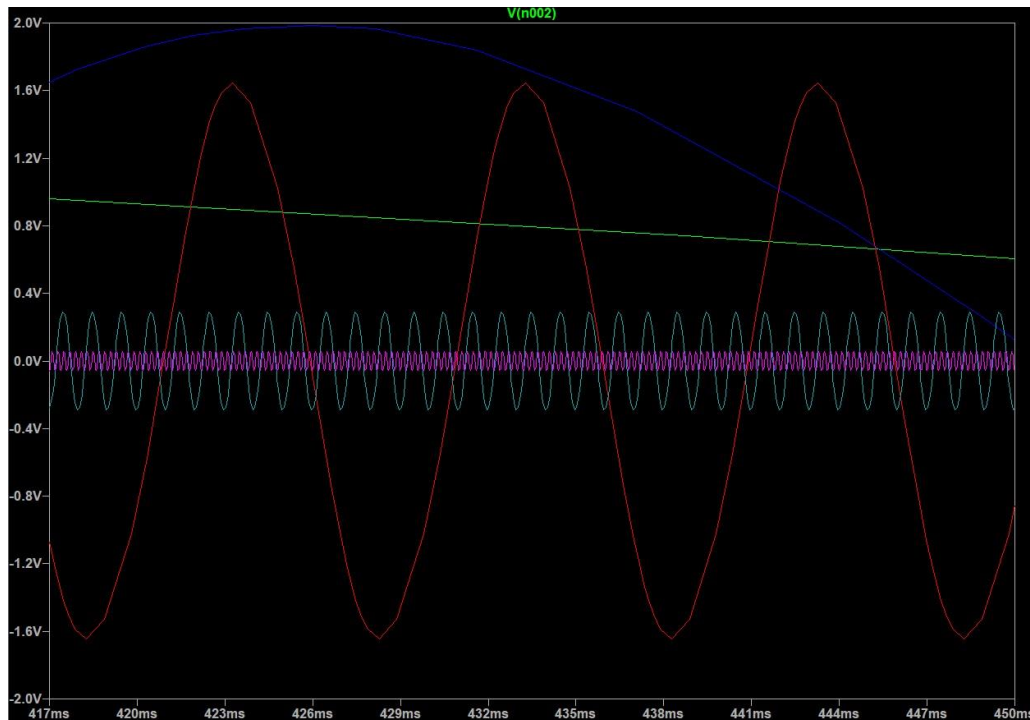
(β) Κύκλωμα με $R = 1k\Omega$ και $C = 1\mu F$:

Μεταβάλουμε την συχνότητα του σήματος εισόδου, έχοντας σταθερό πλάτος:

Το προσομοιωμένο κύκλωμα είναι το παρακάτω:

Η γραφική παράσταση της τάσης εξόδου συναρτήσει του χρόνου είναι η παρακάτω:

Με βάση τις παραπάνω παρατηρήσεις, καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι πρόκειται για ένα βαθυπερατό φίλτρο.

Γενικότερα, σε ένα βαθυπερατό φίλτρο, όταν η περίοδος του σήματος εισόδου είναι μικρή, ο πυκνωτής στην έξοδο δεν έχει αρκετό χρόνο για να φορτιστεί και να εκφορτιστεί πλήρως. Συνεπώς, η έξοδος δεν μπορεί να ακολουθήσει τις μεγάλες διακυμάνσεις του σήματος εισόδου και οι διακυμάνσεις της παραμένουν μικρές.

Όταν η συχνότητα του σήματος εισόδου είναι μεγάλη, το πλάτος της εξόδου γίνεται μικρό.

Στις πολύ χαμηλές συχνότητες, η τάση στον πυκνωτή είναι σχεδόν ίση με την τάση εισόδου και ο πυκνωτής συμπεριφέρεται σχεδόν ως ανοιχτοκύκλωμα. Αντιθέτως, στις πολύ υψηλές συχνότητες η τάση στον πυκνωτή είναι σχεδόν μηδενική και ο πυκνωτής συμπεριφέρεται ως “βραχυκύκλωμα”.

Εφόσον, λοιπόν, στο συγκεκριμένο πείραμα, αυξάνοντας τη συχνότητα εισόδου το πλάτος εξόδου μειώνεται, συμπεραίνουμε ότι πρόκειται για ένα **βαθυπερατό** φίλτρο.

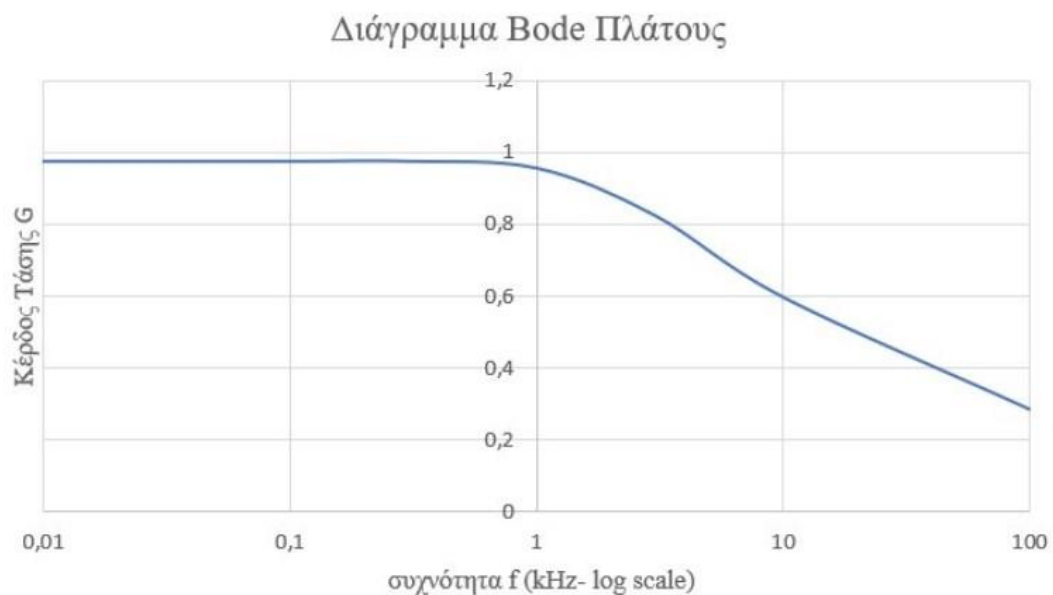
Βήμα 3 - 5

Απεικονίζουμε το μέτρο του κέρδους G συναρτήσει της συχνότητας για τις περιπτώσεις (α) και (β):

(α) Για $R = 15k\Omega$ και $C = 2,2nF$: $f_c = \frac{1}{2 \cdot \pi \cdot 15 \cdot 10^3 \cdot 2,2 \cdot 10^{-9}} = 4,823 \text{ kHz}$

Το Διάγραμμα Bode Πλάτους φαίνεται παρακάτω, όπως και οι τιμές που χρειάζονται για την υλοποίηση του διαγράμματος:

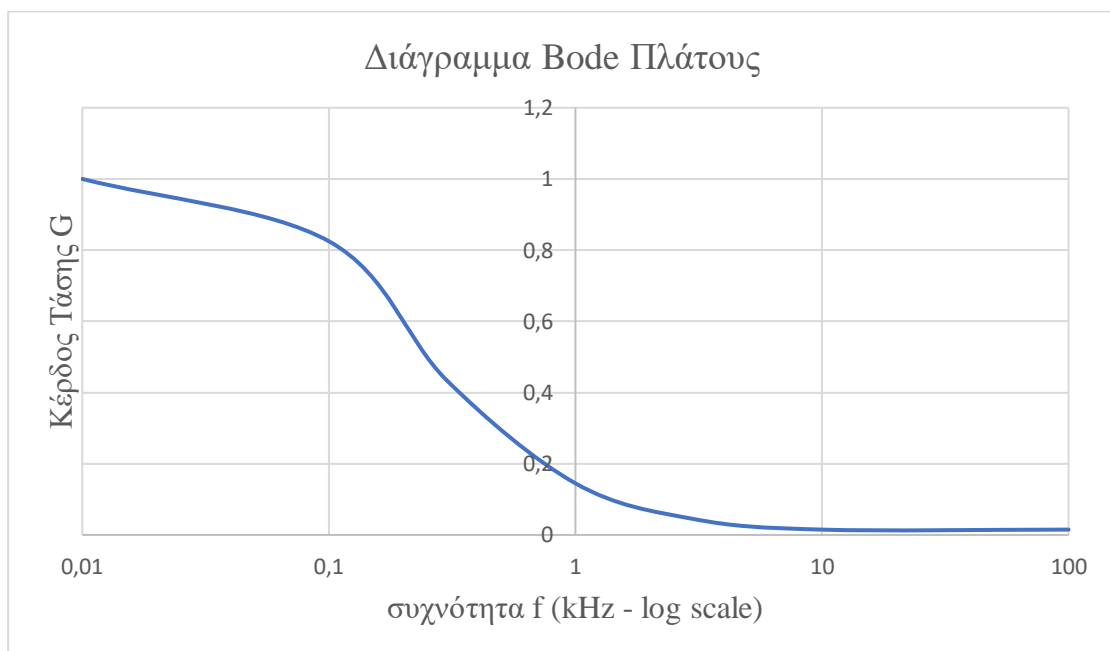
f (Hz)	G (Κέρδος Τάσης)
10	0,98
100	0,98
300	0,98
1000	0,96
3000	0,83
10000	0,59
100000	0,28

(β) Για $R = 1\text{k}\Omega$ και $C = 1\mu\text{F}$: $f_c = \frac{1}{2\pi \cdot 1 \cdot 10^3 \cdot 1 \cdot 10^{-6}} = 0,16 \text{ kHz}$

Το Διάγραμμα Bode Πλάτους φαίνεται παρακάτω, όπως και οι τιμές που χρειάζονται για την υλοποίηση του διαγράμματος:

f (Hz)	G (Κέρδος Τάσης)
10	1
100	0,825
300	0,435
1000	0,145
3000	0,045
10000	0,015
100000	0,015

Βήμα 6-8

Απεικονίζουμε την ολίσθηση φάσης συναρτήσει της συχνότητας για τις περιπτώσεις (α) και (β):

(α) Κύκλωμα με **R = 15 kΩ** και **C = 2,2 nF**:

Έχουμε υπολογίσει ότι: $f_c = 4,8 \text{ kHz}$

Υπολογίζουμε, μέσω προσομοίωσης, ότι: $\Delta t = 26,14 \mu\text{s}$

$\varphi = -\Delta t \cdot f_c \cdot 360 = -43 \text{ μοίρες}$.

Οι τιμές της μετρημένης ολίσθησης φάσης από την προσομοίωση, για διάφορες τιμές της συχνότητας, απεικονίζονται στον παρακάτω πίνακα:

f (Hz)	φ
10	-2,48
100	-6,32
300	-9,66
1000	-14,86
3000	-35,66
10000	-71,82
100000	-86,69

Παρακάτω, απεικονίζεται η ζητούμενη γραφική:

(β) Κύκλωμα με **R = 1 kΩ** και **C = 1 μF**:

Έχουμε υπολογίσει ότι: $f_c = 0,16 \text{ kHz}$

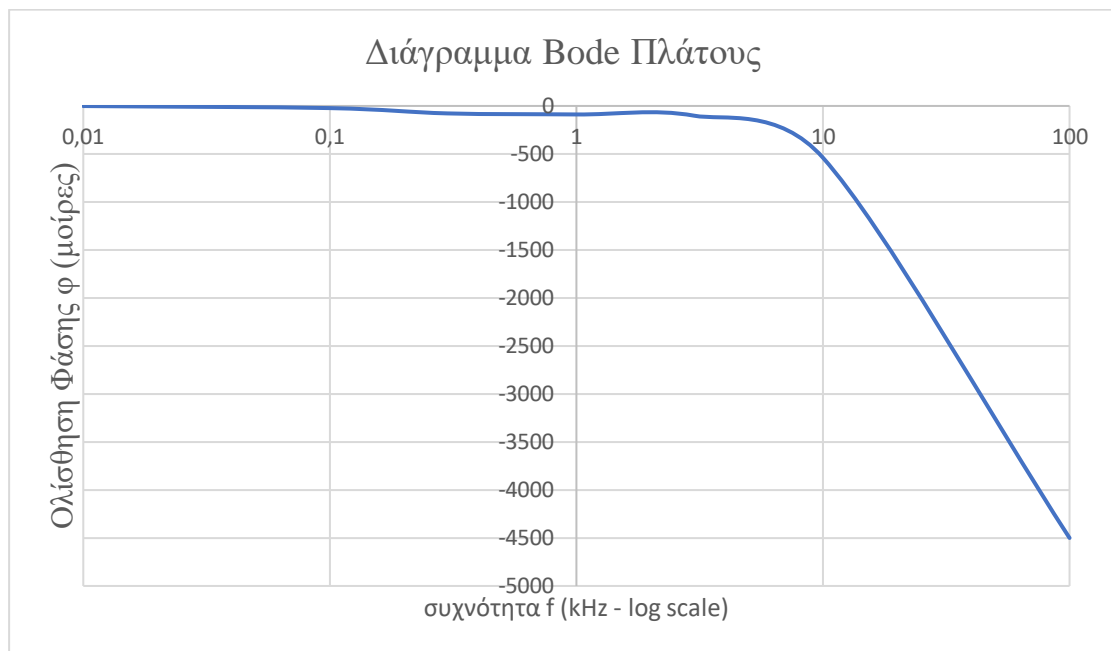
Υπολογίζουμε, μέσω προσομοίωσης, ότι: $\Delta t = 0,76 \mu\text{s}$

$\varphi = -\Delta t \cdot f_c \cdot 360 = -44 \text{ μοίρες}$.

Οι τιμές της μετρημένης ολίσθησης φάσης από την προσομοίωση, για διάφορες τιμές της συχνότητας, απεικονίζονται στον παρακάτω πίνακα:

f (Hz)	φ
10	-1,08
100	-22,68
300	-77,76
1000	-88,7
3000	-101,4
10000	-540
100000	-4500

Παρακάτω, απεικονίζεται η ζητούμενη γραφική:

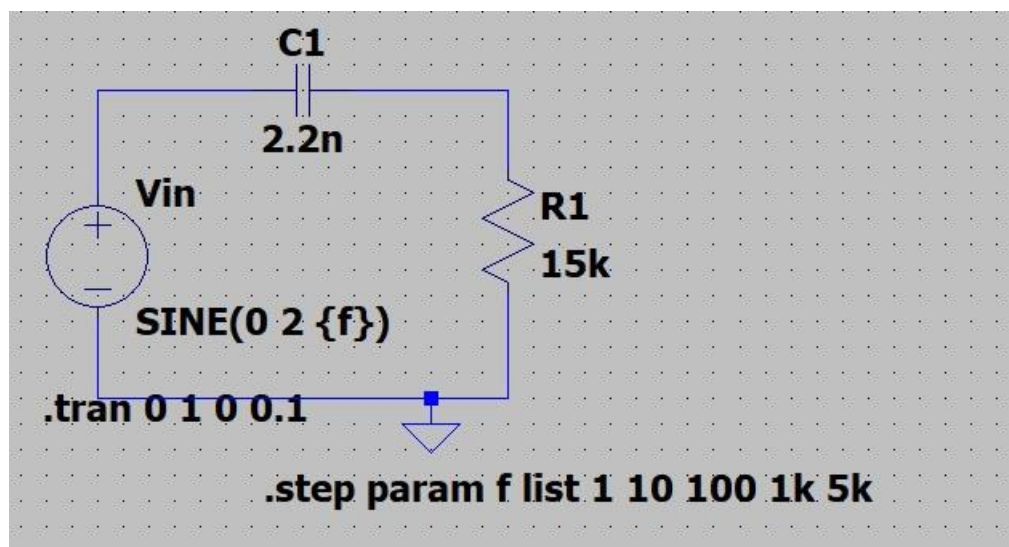

Βήμα 9

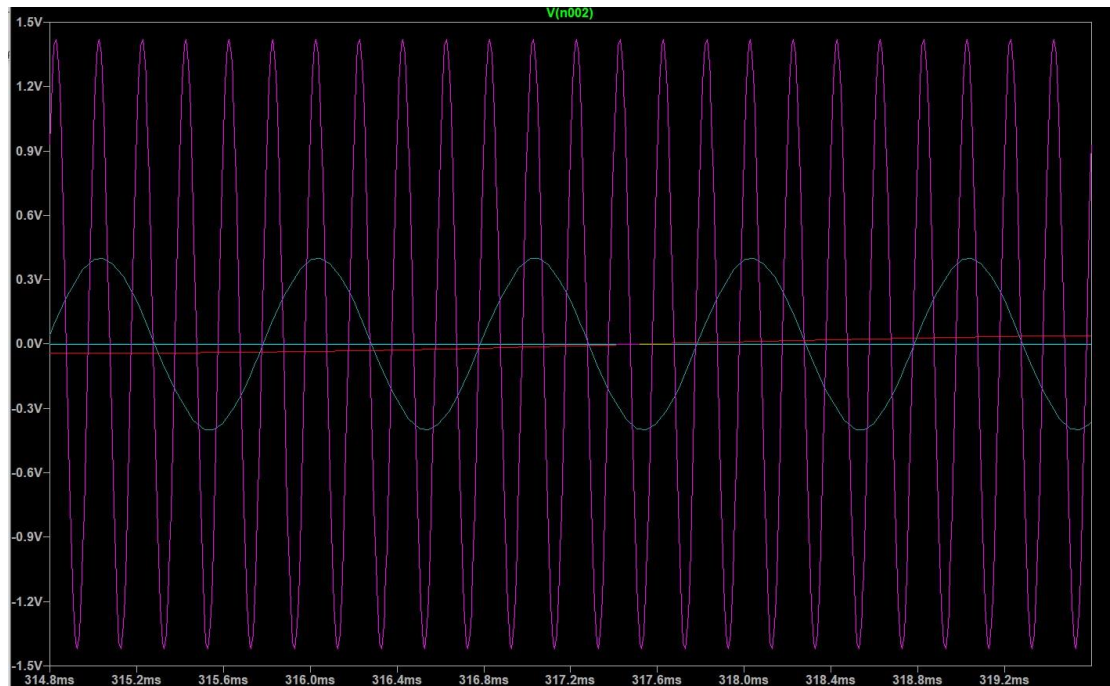
(α) Κύκλωμα με $R = 15 \text{ k}\Omega$ και $C = 2,2 \text{ nF}$:

Μεταβάλλουμε την συχνότητα του σήματος εισόδου, έχοντας σταθερό πλάτος:

Το προσομοιωμένο κύκλωμα είναι το παρακάτω:

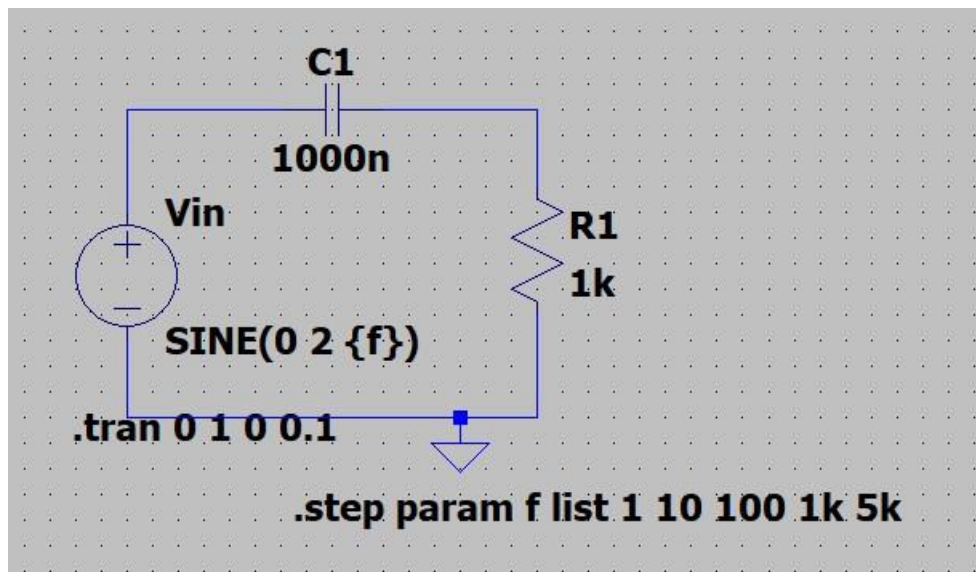
Η γραφική παράσταση της τάσης εξόδου συναρτήσει του χρόνου είναι η παρακάτω:

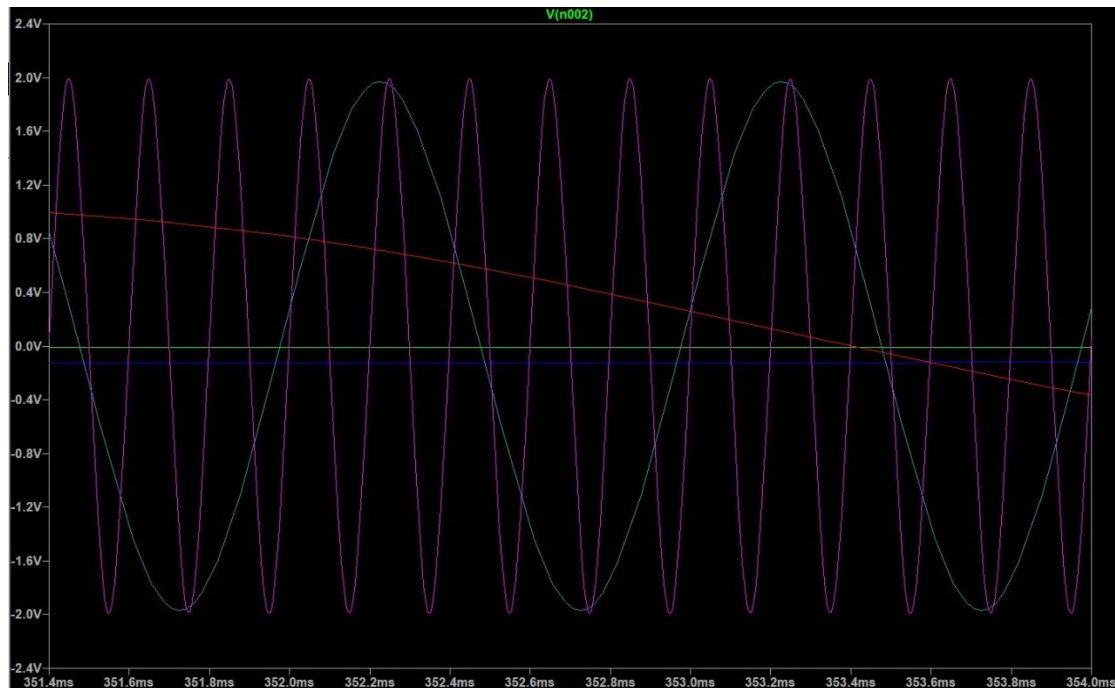
(β) Κύκλωμα με $R = 1 \text{ k}\Omega$ και $C = 1 \text{ }\mu\text{F}$:

Μεταβάλλουμε την συχνότητα του σήματος εισόδου, έχοντας σταθερό πλάτος:

Το προσομοιωμένο κύκλωμα είναι το παρακάτω:

Η γραφική παράσταση της τάσης εξόδου συναρτήσει του χρόνου είναι η παρακάτω:

Στις παραπάνω κυματομορφές παρατηρούμε ότι η αύξηση της συχνότητας οδηγεί σε αύξηση του πλάτους της κυματομορφής εξόδου. Αυτό που παρατηρούμε είναι αναμενόμενο, καθώς το κύκλωμα που κατασκευάσαμε αποτελεί ένα υψιπερατό φίλτρο.

Πιο συγκεκριμένα, σε ένα υψιπερατό φίλτρο, στις πολύ χαμηλές συχνότητες, ο πυκνωτής συμπεριφέρεται “σχεδόν ως ανοιχτοκύκλωμα” και ουσιαστικά η έξοδος αποσυνδέεται από την είσοδο. Συνεπώς, σε χαμηλές συχνότητες η τάση εξόδου είναι μικρή, ενώ αντίθετα, σε υψηλές συχνότητες η τάση εξόδου αυξάνεται και τείνει να γίνει ίση με την τάση εισόδου. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι σε υψηλές συχνότητες ο πυκνωτής συμπεριφέρεται “σχεδόν ως βραχυκύκλωμα”.

Εν κατακλείδι, για ένα κύκλωμα σαν αυτό του βήματος 9, τα σήματα εισόδου με υψηλές συχνότητες περνούν στην έξοδο, ενώ τα σήματα με χαμηλές συχνότητες απορρίπτονται. Πρόκειται, δηλαδή, για ένα **υψιπερατό** φίλτρο.

Βήμα 10-11

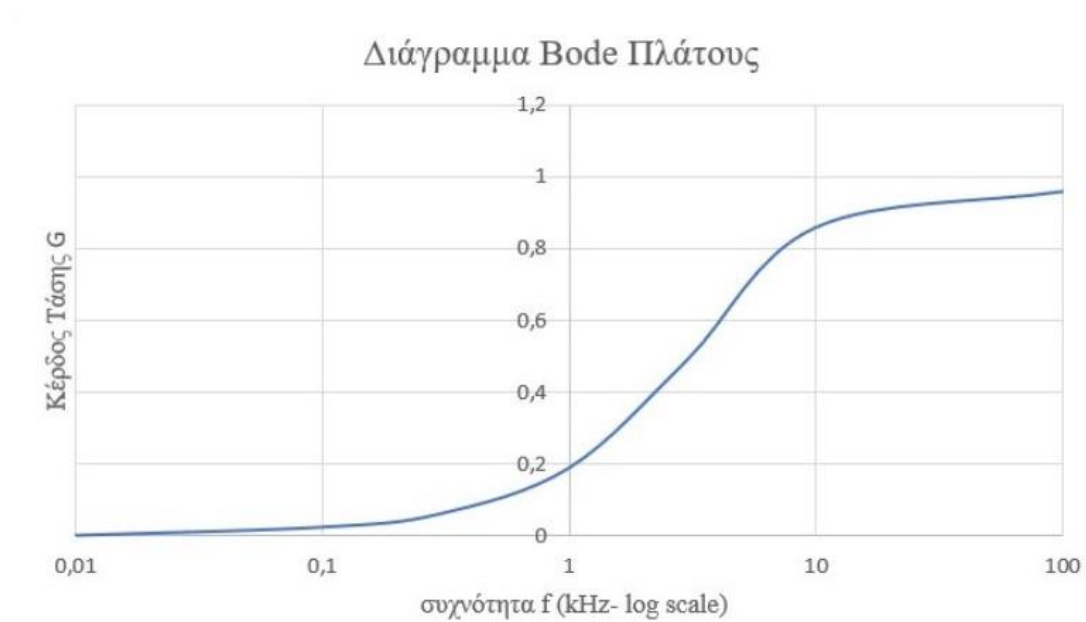
Απεικονίζουμε το μέτρο του κέρδους G συναρτήσει της συχνότητας για τις περιπτώσεις (α) και (β):

(α) Για $R = 15k\Omega$ και $C = 2,2nF$: $f_c = \frac{1}{2\pi \cdot 15 \cdot 10^3 \cdot 2,2 \cdot 10^{-9}} = 4,823 \text{ kHz}$

Τα κέρδη τάσης από την προσομοίωση, για τις διάφορες τιμές της συχνότητας, απεικονίζονται στον παρακάτω πίνακα:

f (Hz)	G (Κέρδος Τάσης)
10	0,00195
100	0,025
300	0,062
1000	0,19
3000	0,49
10000	0,86
100000	0,96

Παρακάτω, απεικονίζεται η ζητούμενη γραφική:

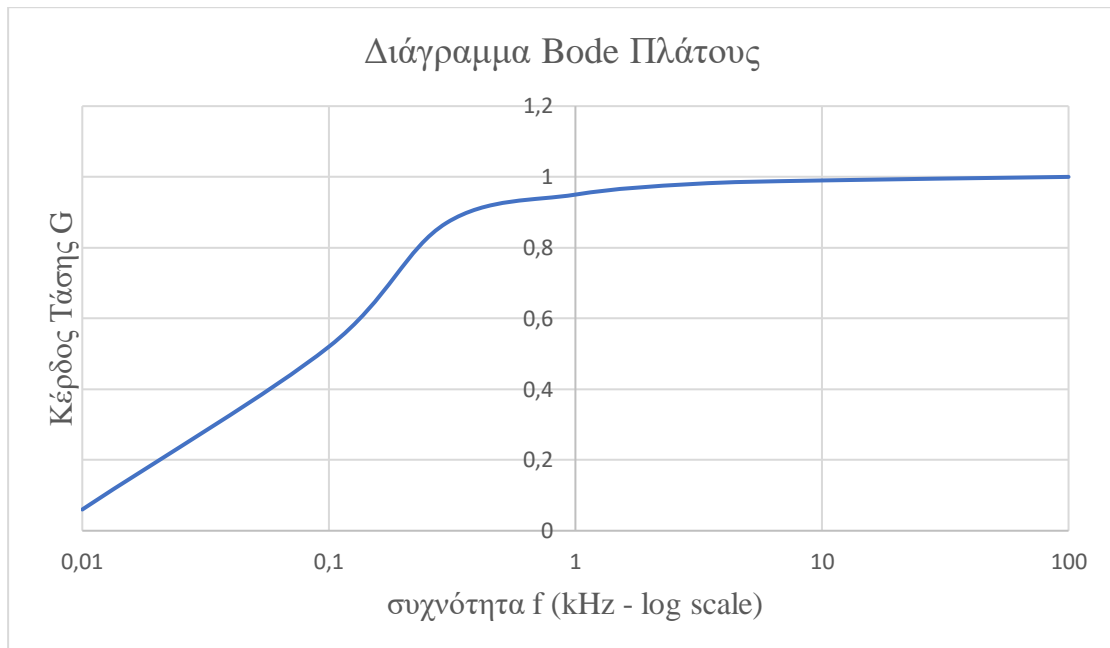

(β) Για $R = 1\text{k}\Omega$ και $C = 1\mu\text{F}$: $f_c = \frac{1}{2\pi \cdot 1 \cdot 10^3 \cdot 1 \cdot 10^{-6}} = 0,16 \text{ kHz}$

Τα κέρδη τάσης από την προσομοίωση, για τις διάφορες τιμές της συχνότητας, απεικονίζονται στον παρακάτω πίνακα:

f (Hz)	G (Κέρδος Τάσης)
10	0,06
100	0,52
300	0,87
1000	0,95
3000	0,98
10000	0,99
100000	1

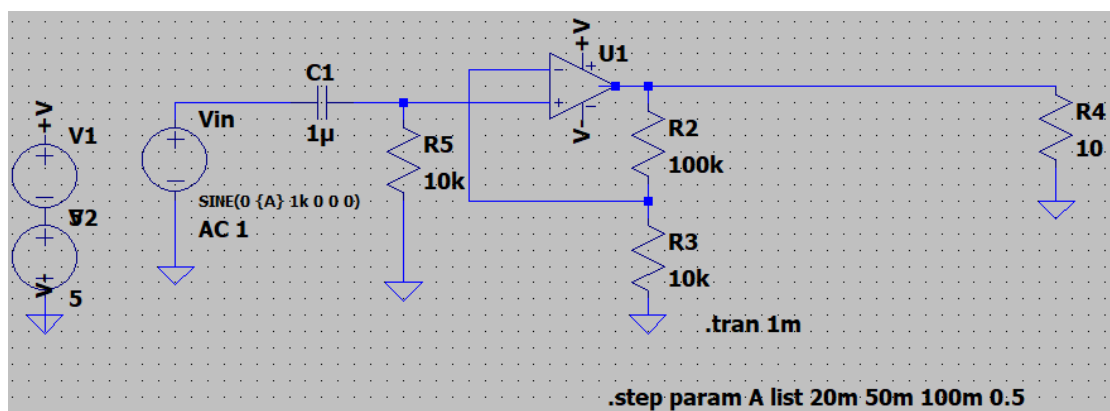
Παρακάτω, απεικονίζεται η ζητούμενη γραφική:

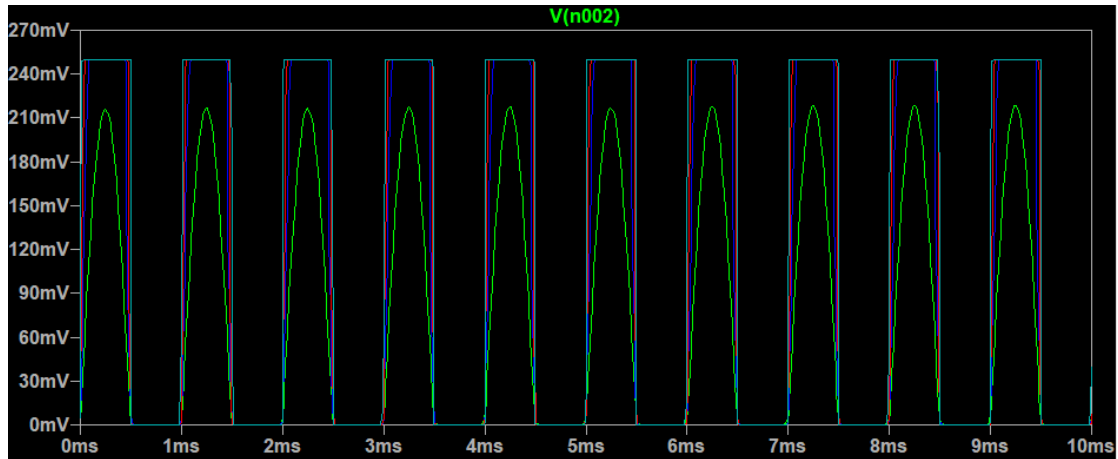
Βήμα 12-20

(α) Με χρήση ενισχυτή **UniversalOpamp 2**:

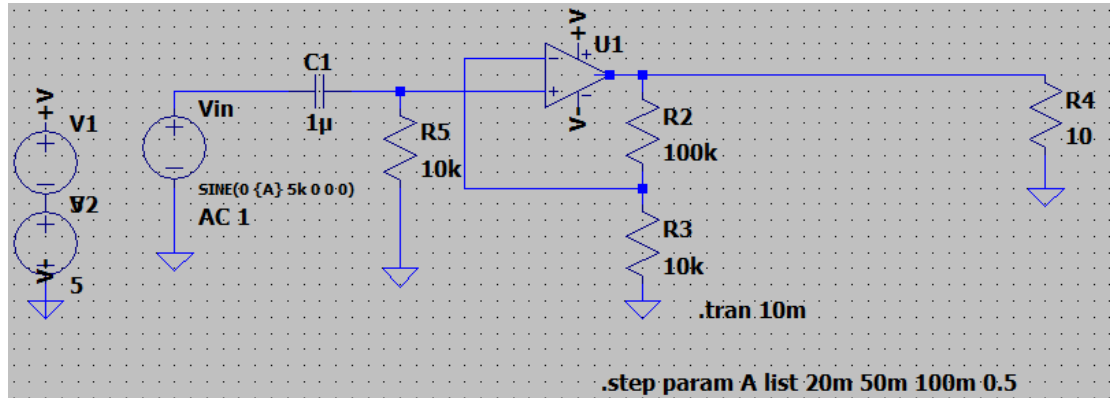
Για συχνότητα **f = 1kHz** έχουμε τη παρακάτω προσομοίωση:

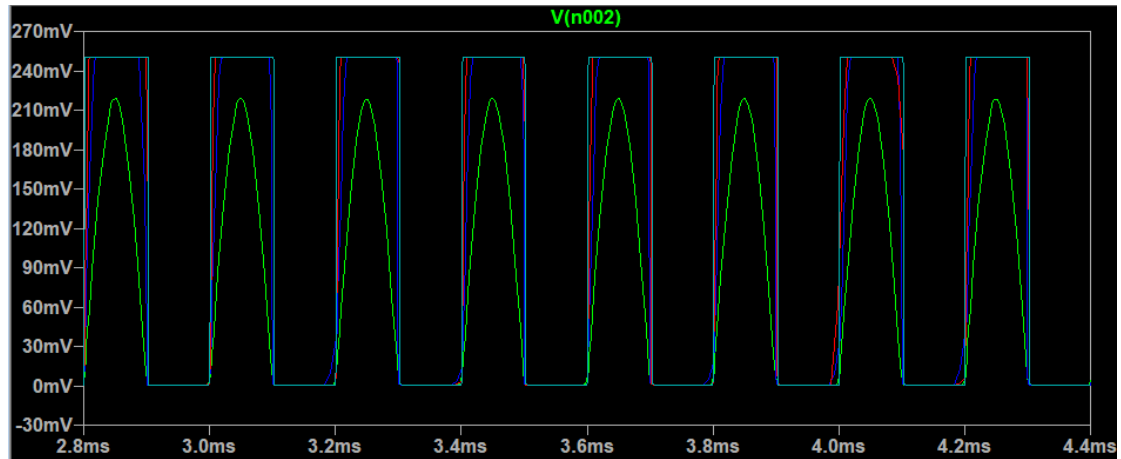
Οι γραφικές παραστάσεις της V_{out} συναρτήσει του χρόνου για τις διάφορες τιμές του πλάτους A , είναι οι παρακάτω:

Για συχνότητα $f = 5\text{kHz}$ έχουμε τη παρακάτω προσομοίωση:

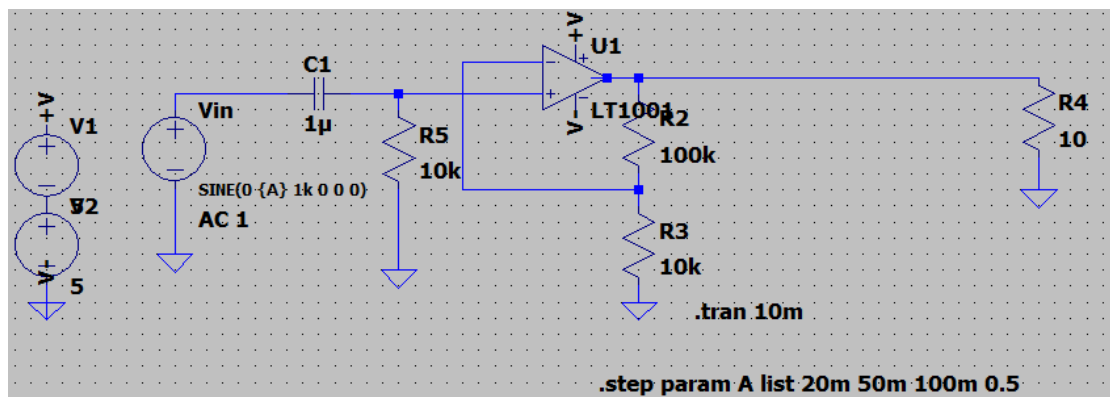

Οι γραφικές παραστάσεις της V_{out} συναρτήσει του χρόνου για τις διάφορες τιμές του πλάτους A , είναι οι παρακάτω:

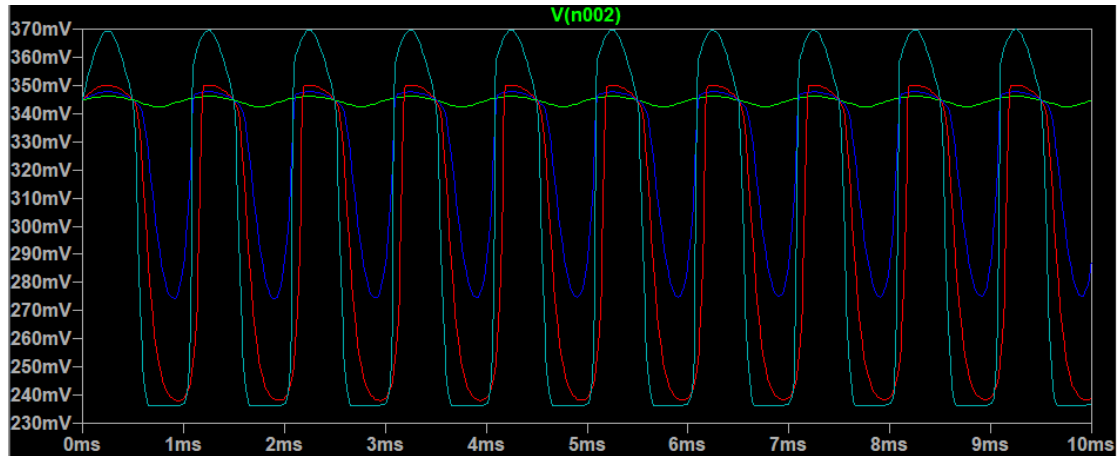

(β) Με χρήση ενισχυτή **LT1001**:

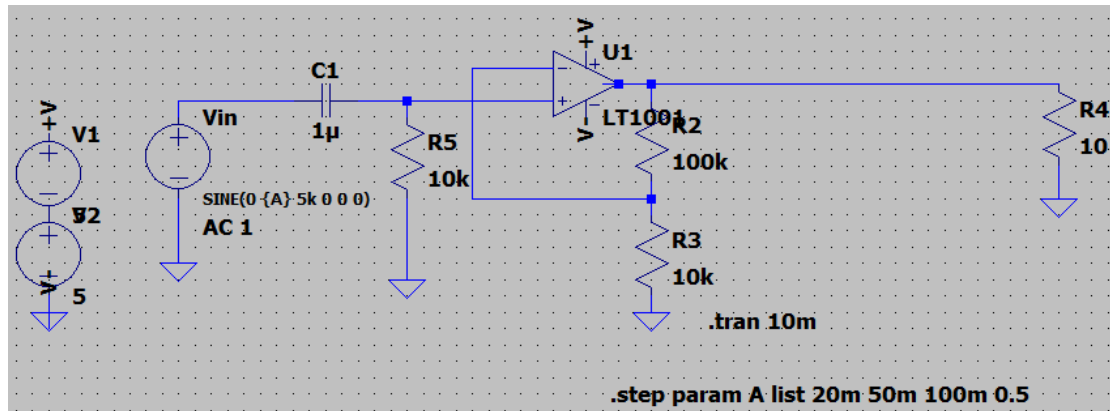
Για συχνότητα $f = 1\text{kHz}$ έχουμε τη παρακάτω προσομοίωση:

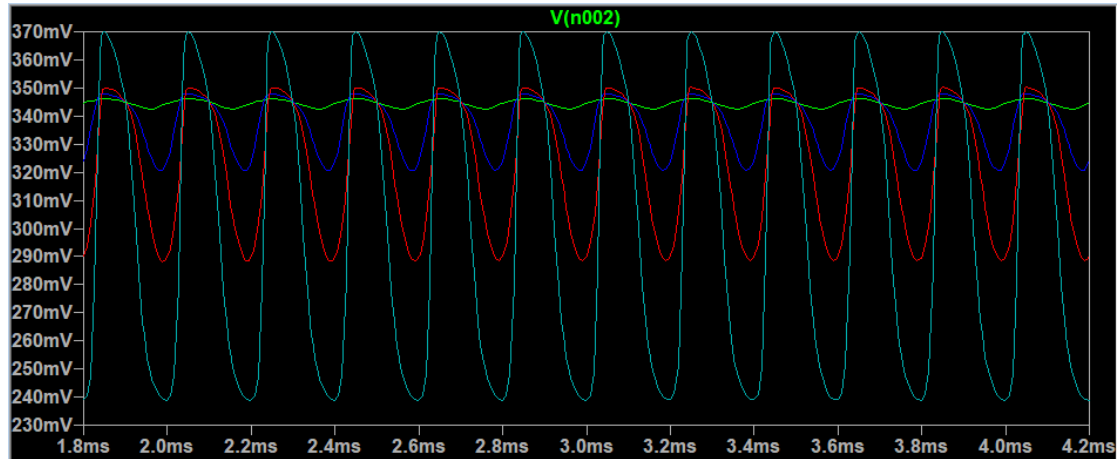
Οι γραφικές παραστάσεις της V_{out} συναρτήσεως του χρόνου για τις διάφορες τιμές του πλάτους A , είναι οι παρακάτω:

Για συχνότητα $f = 5\text{kHz}$ έχουμε τη παρακάτω προσομοίωση:

Οι γραφικές παραστάσεις της V_{out} συναρτήσει του χρόνου για τις διάφορες τιμές του πλάτους A , είναι οι παρακάτω:

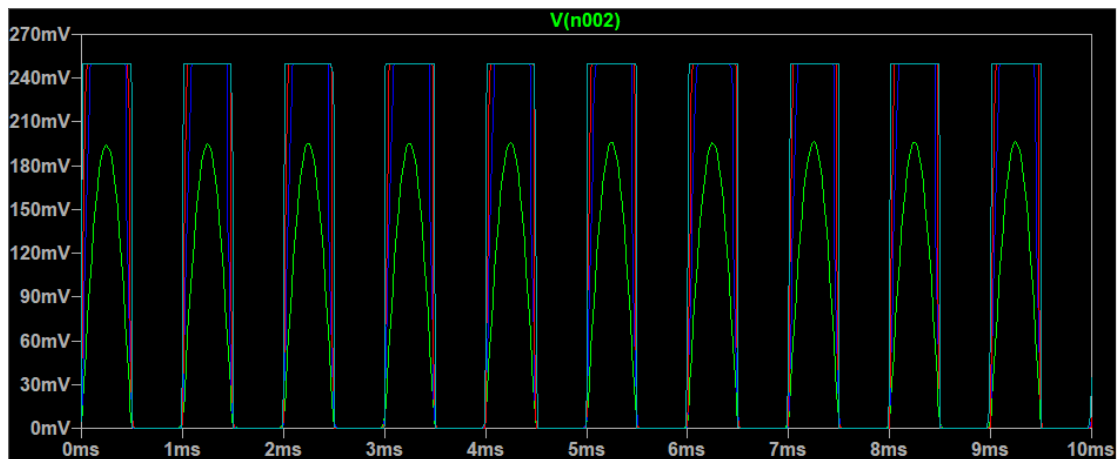
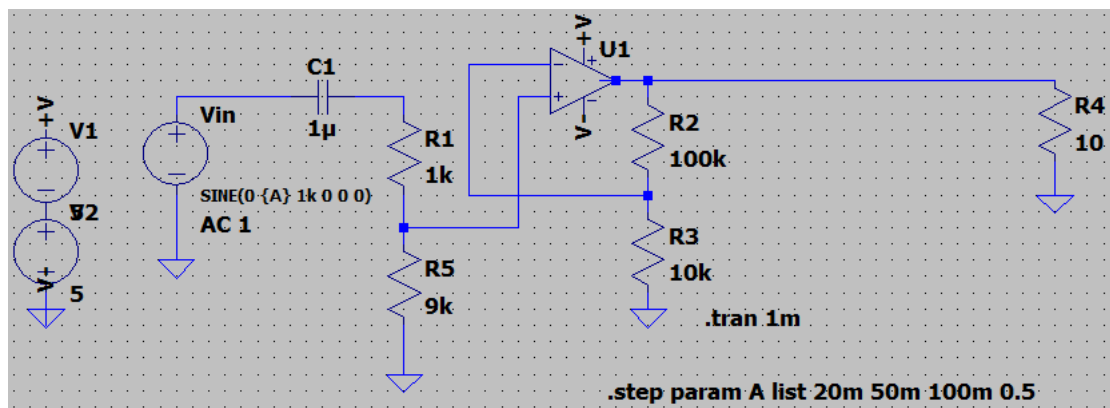

Και με τους δύο ενισχυτές των υποερωτημάτων (α) και (β), η μορφή της γραφικής δε αλλάζει με την αλλαγή της συχνότητας. Όμως, παρατηρούμε στις εκάστοτε γραφικές παραστάσεις ότι, όσο μεγαλώνει το πλάτος της τάσης εισόδου V_{in} , τόσο μεγαλώνει το πλάτος της τάσης εξόδου V_{out} μέχρι η τάση V_{pp} να γίνει στο (α) 250mV και στο (β) 590mV.

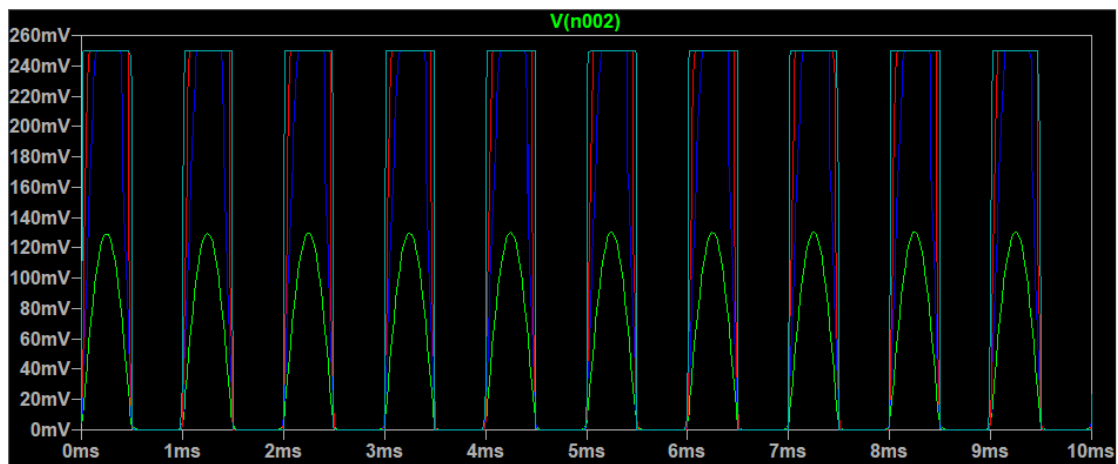
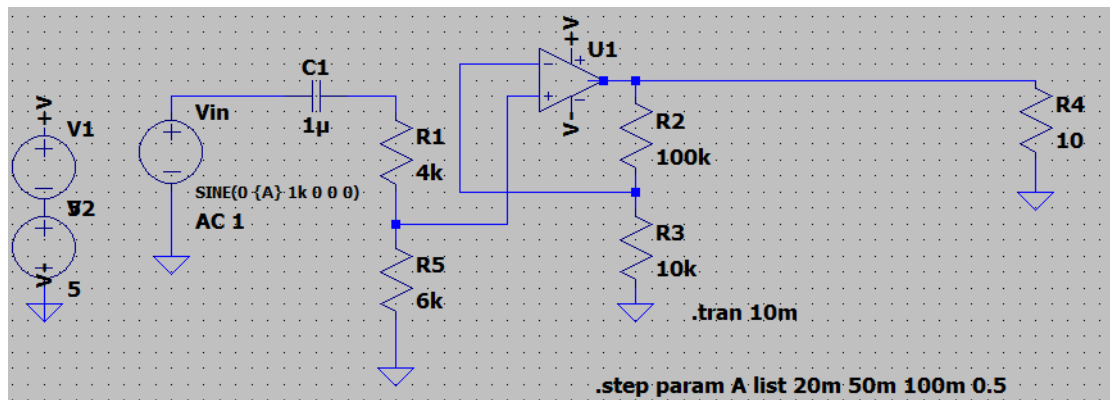
Στην συνέχεια, με χρήση του ενισχυτή **UniversalOpamp2**, έχουμε:

Για συχνότητα $f = 1\text{kHz}$ έχουμε τις προσομοιώσεις με τις αντίστοιχες γραφικές παραστάσεις της V_{out} συναρτήσει του χρόνου για τις διάφορες τιμές του πλάτους A :

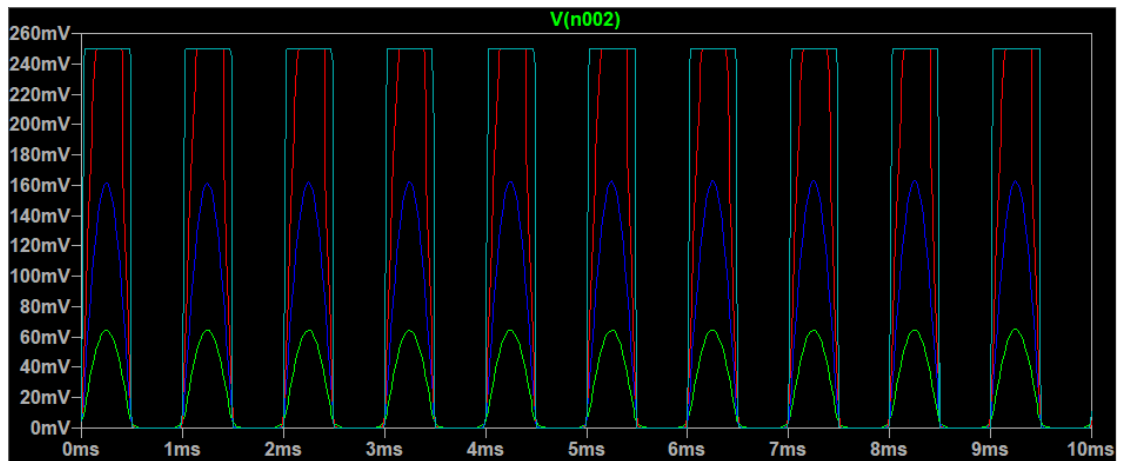
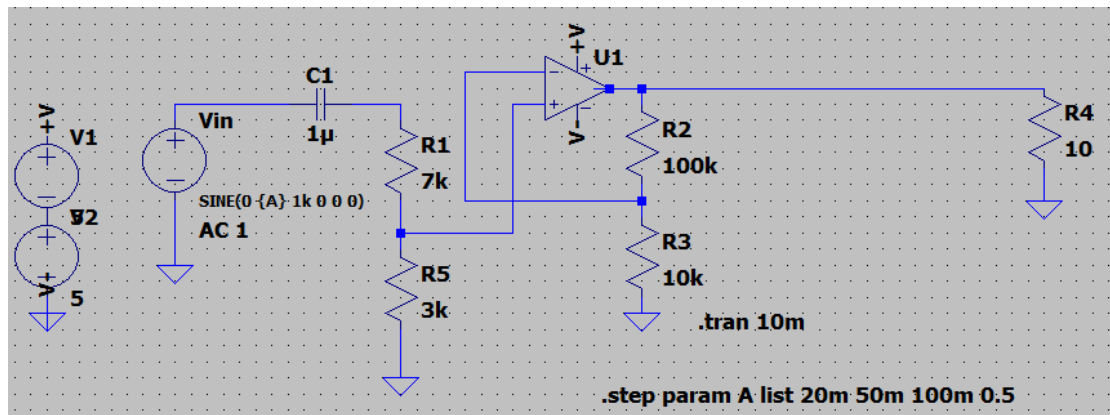
Για $R1 = 1\text{k}\Omega$:

Για $R1 = 4k\Omega$:

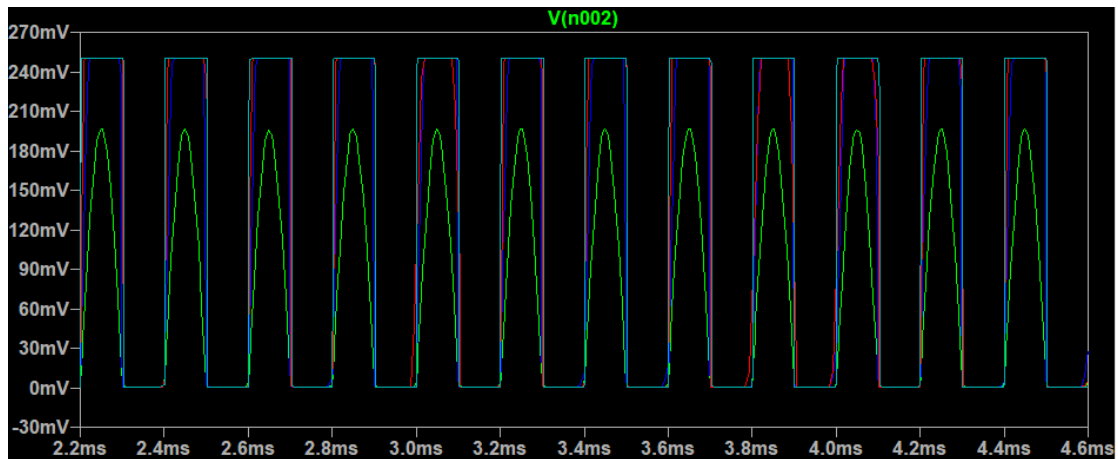
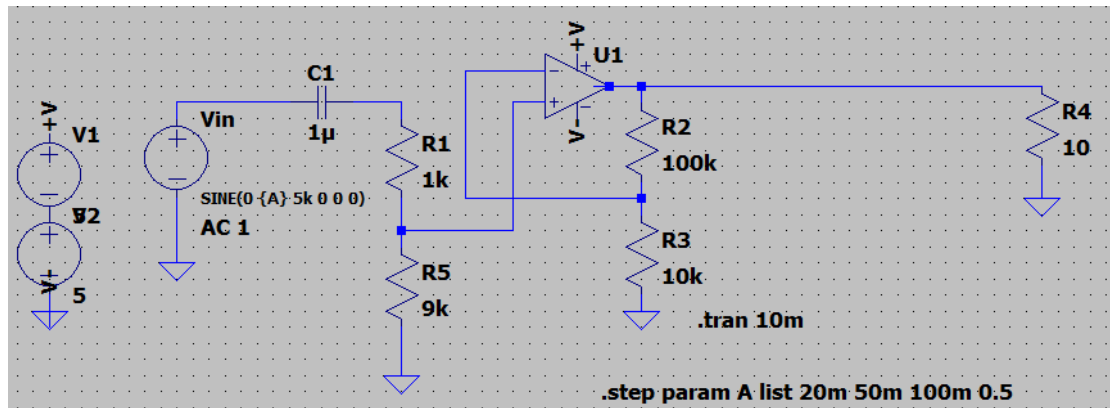

Για $R1 = 7k\Omega$:

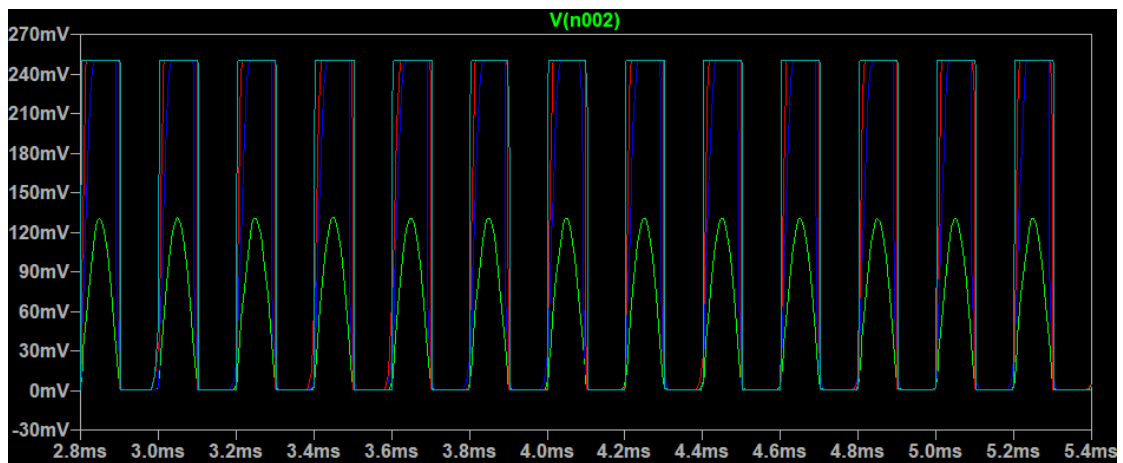
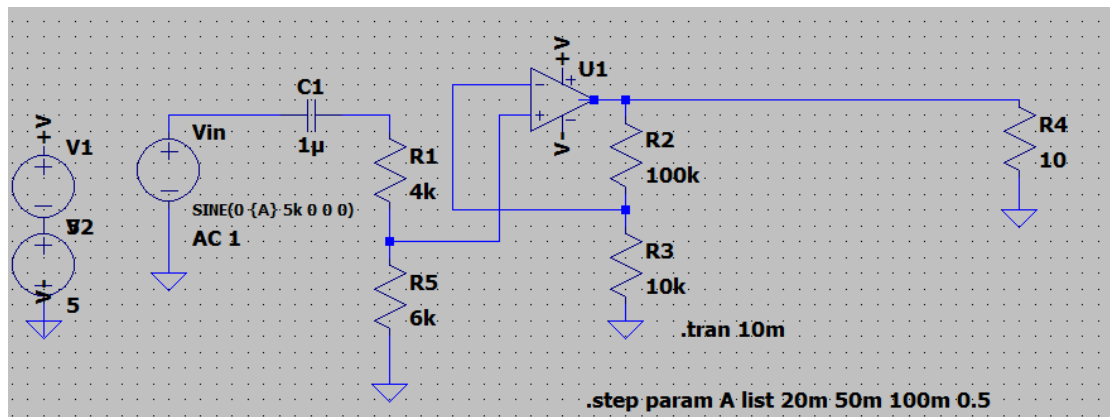

Για συχνότητα $f = 5\text{kHz}$ έχουμε τις προσομοιώσεις με τις αντίστοιχες γραφικές παραστάσεις της V_{out} συναρτήσει του χρόνου για τις διάφορες τιμές του πλάτους A:

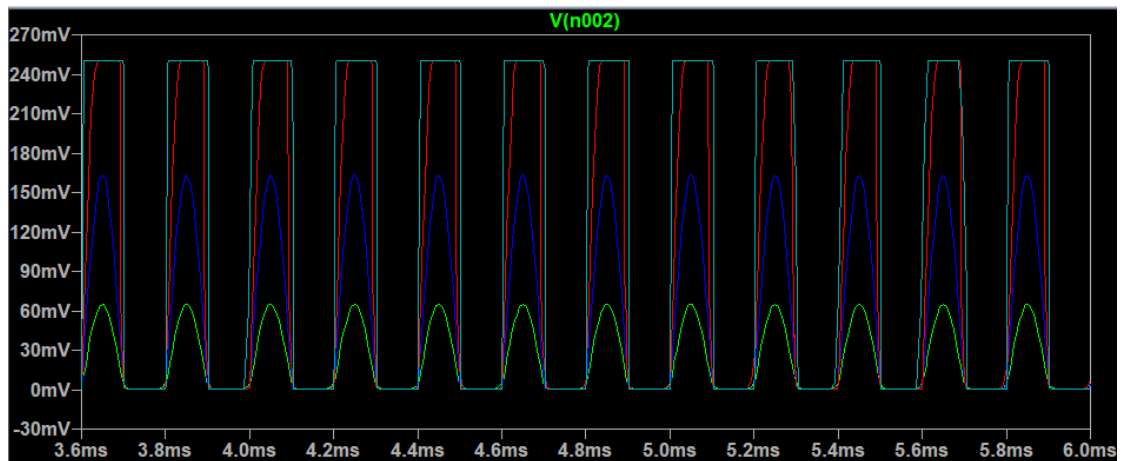
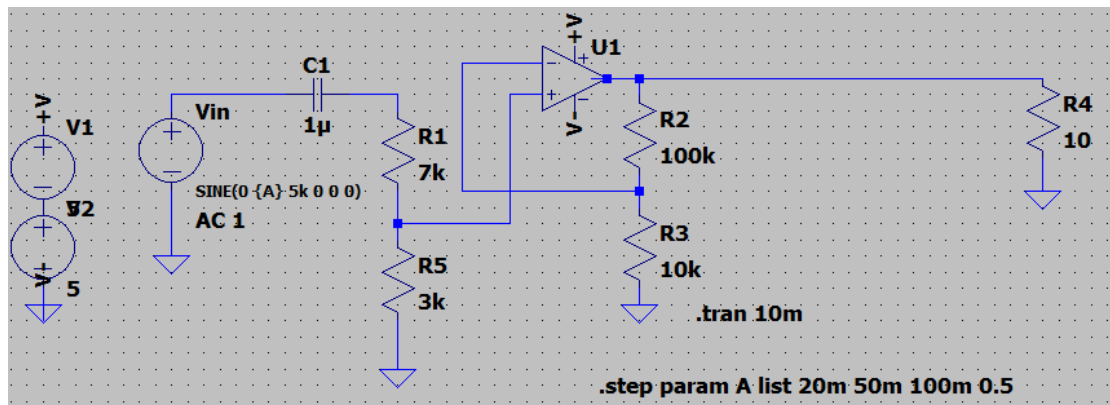
Για $R1 = 1\text{k}\Omega$:

$\Gamma_{10} \mathbf{R1} = 4\mathbf{k}\Omega$:

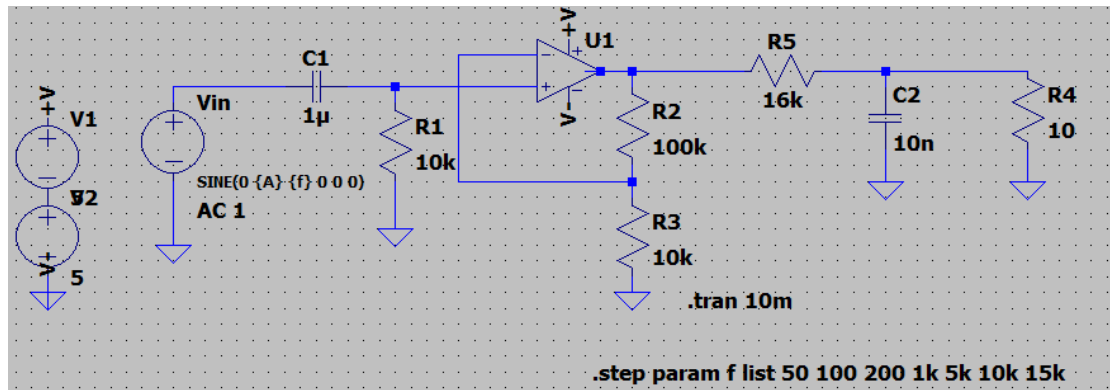
Για $R1 = 7k\Omega$:

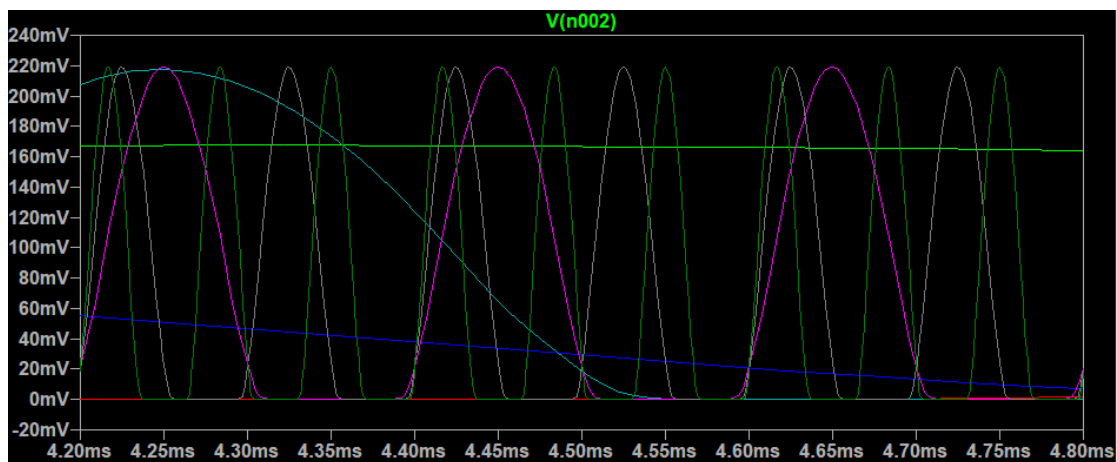
Παρατηρούμε και στις δύο συχνότητες ότι, όταν αυξάνεται η τιμή της αντίστασης $R1$, μειώνεται το πλάτος της τάσης εξόδου V_{out} , ενώ η μέγιστη V_{pp} είναι $250mV$.

Χαμηλοπερατό Φίλτρο:

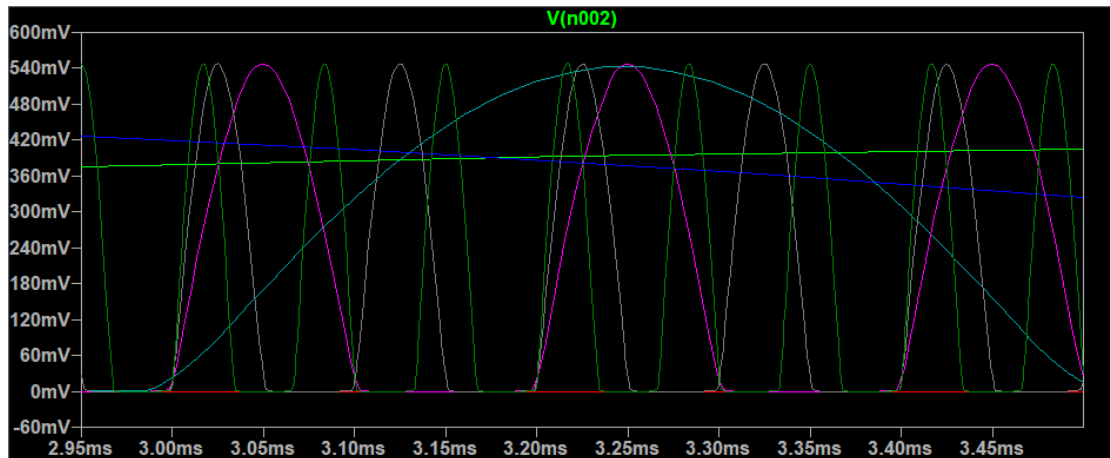
Η προσομοίωση για το επόμενο ζητούμενο κύκλωμα με το χαμηλοπερατό φίλτρο, είναι η εξής:

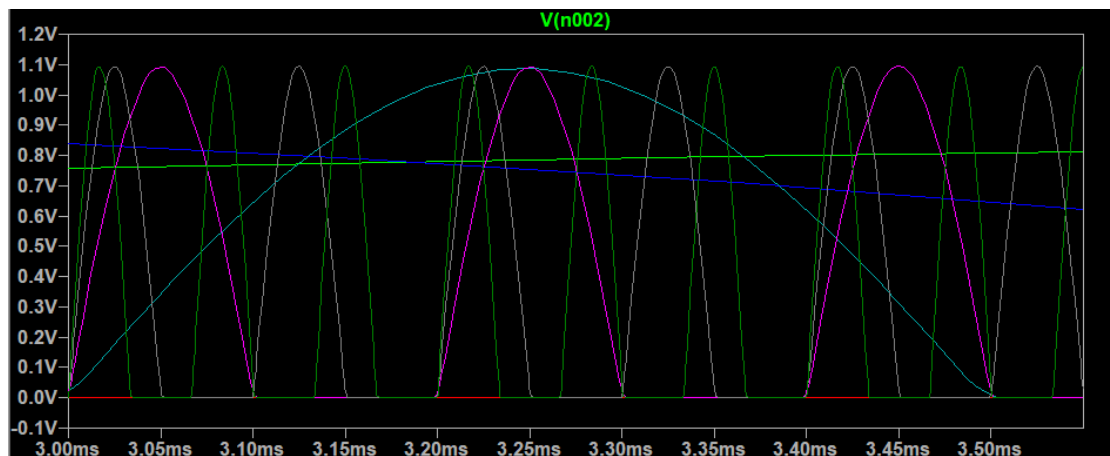
Αν το πλάτος εισόδου A είναι ίσο με **20mV**, τότε οι αντίστοιχες γραφικές παραστάσεις της V_{out} , για τις διάφορες τιμές της συχνότητας, συναρτήσει του χρόνου είναι οι παρακάτω:

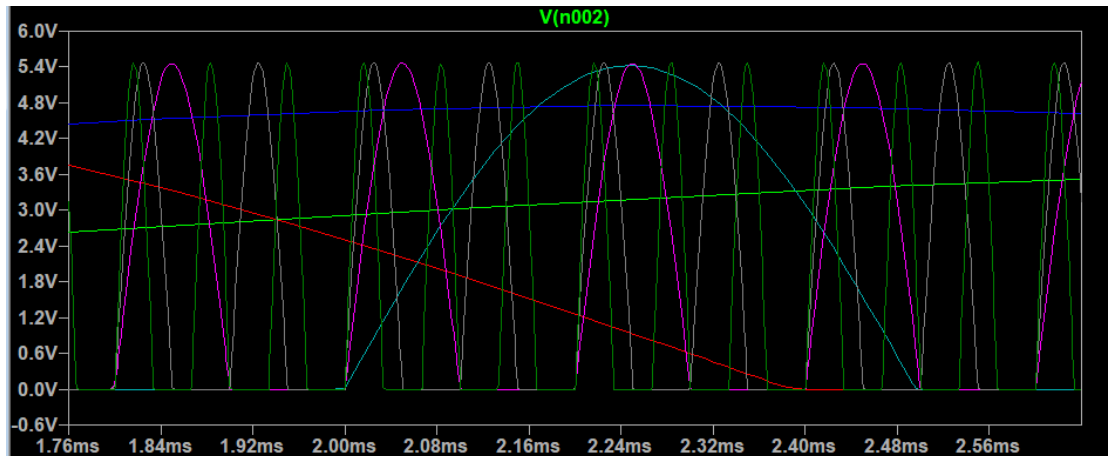
Αν το πλάτος εισόδου A είναι ίσο με **50mV**, τότε οι αντίστοιχες γραφικές παραστάσεις της V_{out} , για τις διάφορες τιμές της συχνότητας, συναρτήσει του χρόνου είναι οι παρακάτω:

Αν το πλάτος εισόδου A είναι ίσο με **100mV**, τότε οι αντίστοιχες γραφικές παραστάσεις της V_{out} , για τις διάφορες τιμές της συχνότητας, συναρτήσει του χρόνου είναι οι παρακάτω:

Αν το πλάτος εισόδου A είναι ίσο με $0.5V$, τότε οι αντίστοιχες γραφικές παραστάσεις της V_{out} , για τις διάφορες τιμές της συχνότητας, συναρτήσει του χρόνου είναι οι παρακάτω:

Με βάση τις παραπάνω παρατηρήσεις, καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι πρόκειται για ένα βαθυπερατό φίλτρο.

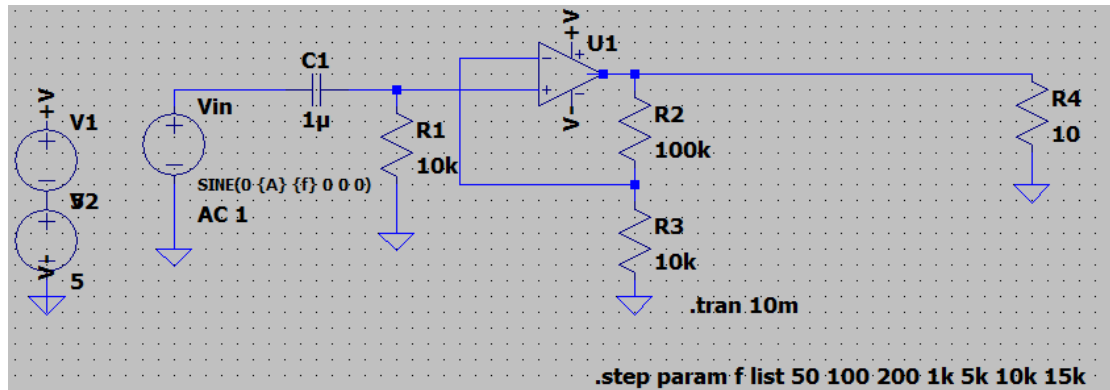
Γενικότερα, σε ένα βαθυπερατό φίλτρο, όταν η περίοδος του σήματος εισόδου είναι μικρή, ο πυκνωτής στην έξοδο δεν έχει αρκετό χρόνο για να φορτιστεί και να εκφορτιστεί πλήρως. Συνεπώς, η έξοδος δεν μπορεί να ακολουθήσει τις μεγάλες διακυμάνσεις του σήματος εισόδου και οι διακυμάνσεις της παραμένουν μικρές. Όταν η συχνότητα του σήματος εισόδου είναι μεγάλη, το πλάτος της εξόδου γίνεται μικρό.

Στις πολύ χαμηλές συχνότητες, η τάση στον πυκνωτή είναι σχεδόν ίση με την τάση εισόδου και ο πυκνωτής συμπεριφέρεται σχεδόν ως ανοιχτοκύκλωμα. Αντιθέτως, στις πολύ υψηλές συχνότητες η τάση στον πυκνωτή είναι σχεδόν μηδενική και ο πυκνωτής συμπεριφέρεται ως “βραχυκύκλωμα”.

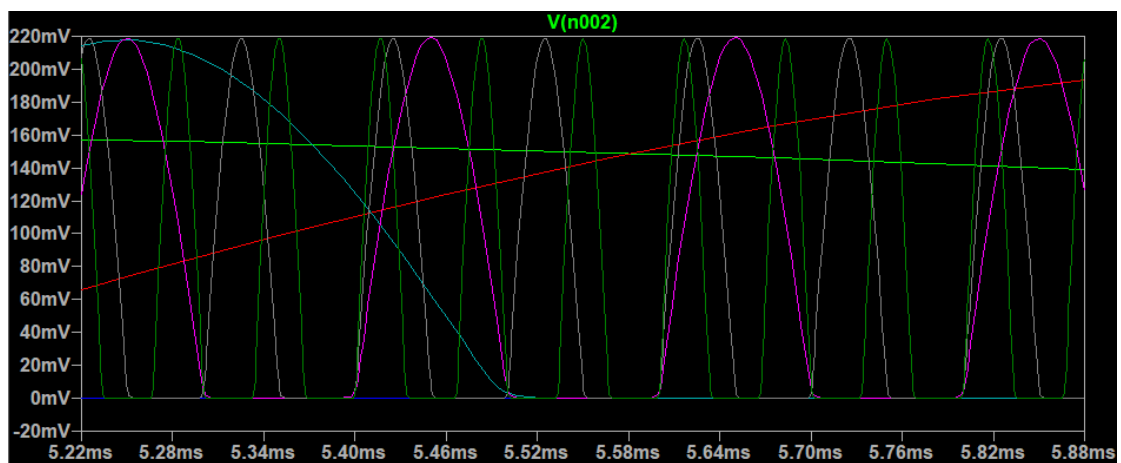
Εφόσον, λοιπόν, στο συγκεκριμένο πείραμα, αυξάνοντας τη συχνότητα εισόδου το πλάτος εξόδου **μειώνεται**, συμπεραίνουμε ότι πρόκειται για ένα βαθυπερατό φίλτρο.

Χωρίς Το Χαμηλοπερατό Φίλτρο:

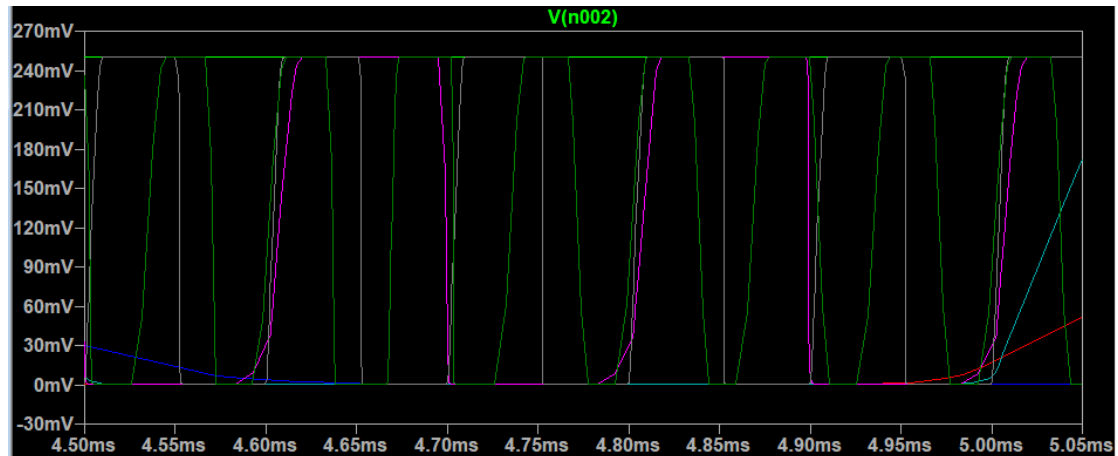
Χωρίς το χαμηλοπερατό φίλτρο, έχουμε την εξής προσομοίωση:

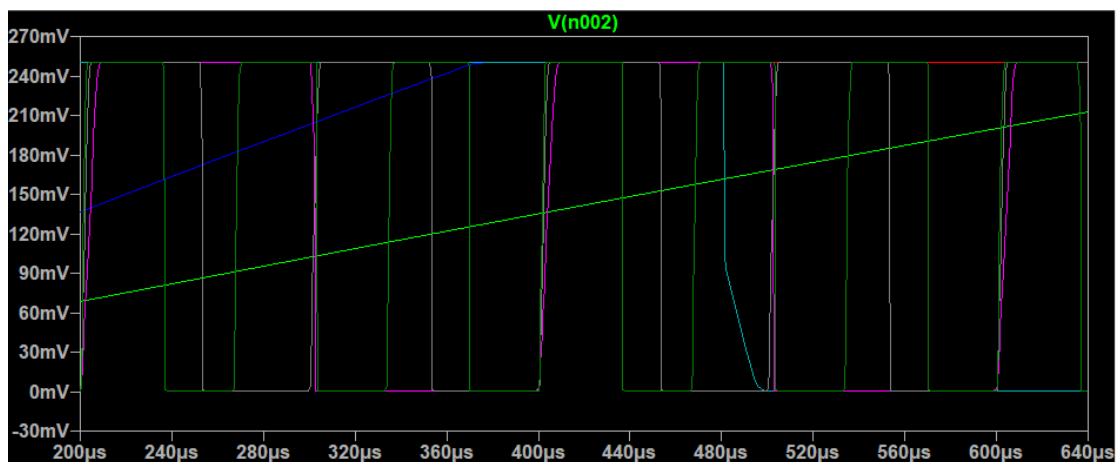
Αν το πλάτος εισόδου A είναι ίσο με **20mV**, τότε οι αντίστοιχες γραφικές παραστάσεις της V_{out} , για τις διάφορες τιμές της συχνότητας, συναρτήσει του χρόνου είναι οι παρακάτω:

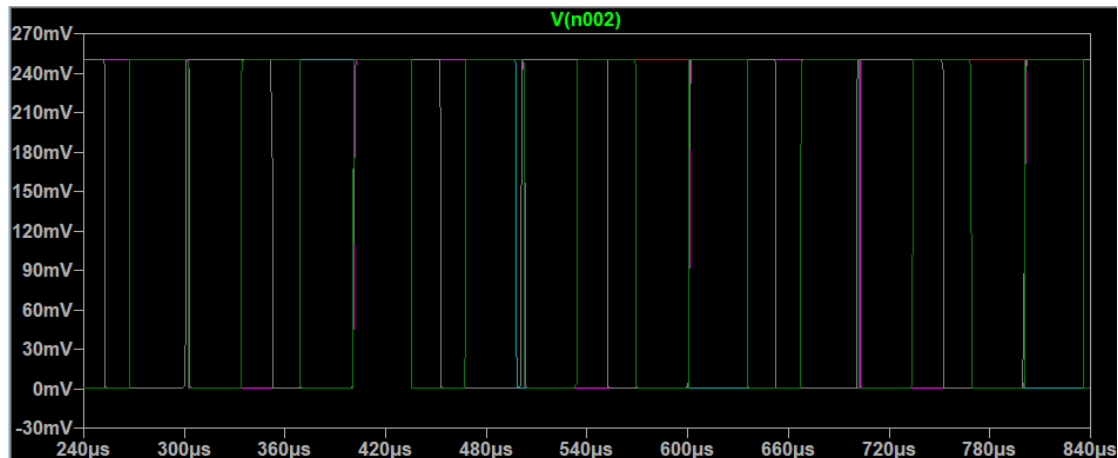
Αν το πλάτος εισόδου A είναι ίσο με 50mV , τότε οι αντίστοιχες γραφικές παραστάσεις της V_{out} , για τις διάφορες τιμές της συχνότητας, συναρτήσει του χρόνου είναι οι παρακάτω:

Αν το πλάτος εισόδου A είναι ίσο με 100mV , τότε οι αντίστοιχες γραφικές παραστάσεις της V_{out} , για τις διάφορες τιμές της συχνότητας, συναρτήσει του χρόνου είναι οι παρακάτω:

Αν το πλάτος εισόδου A είναι ίσο με 0.5 V , τότε οι αντίστοιχες γραφικές παραστάσεις της V_{out} , για τις διάφορες τιμές της συχνότητας, συναρτήσει του χρόνου είναι οι παρακάτω:

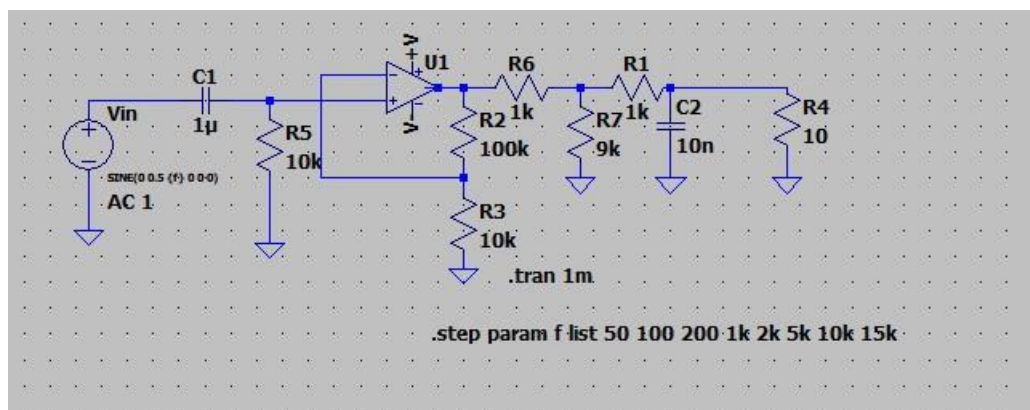

Αντίθετα με πριν, θα παρατηρήσουμε ότι, χωρίς το χαμηλοπερατό φίλτρο, αυξάνοντας τη συχνότητα εισόδου το πλάτος εξόδου αυξάνεται μέχρι η V_{pp} γίνει 250V .

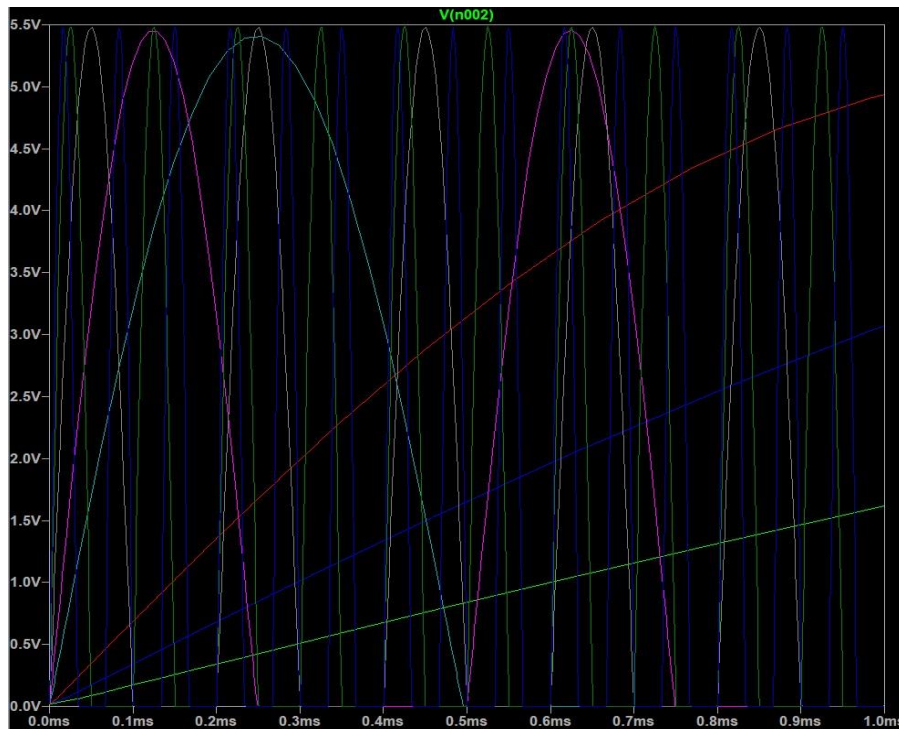
Με Μεταβλητό Χαμηλοπερατό Φίλτρο:

Μεταβάλλοντας την συχνότητα f , έχουμε την παρακάτω προσομοίωση:

Για $R6 = 1\text{ k}\Omega$ και $R7 = 9\text{ k}\Omega$:

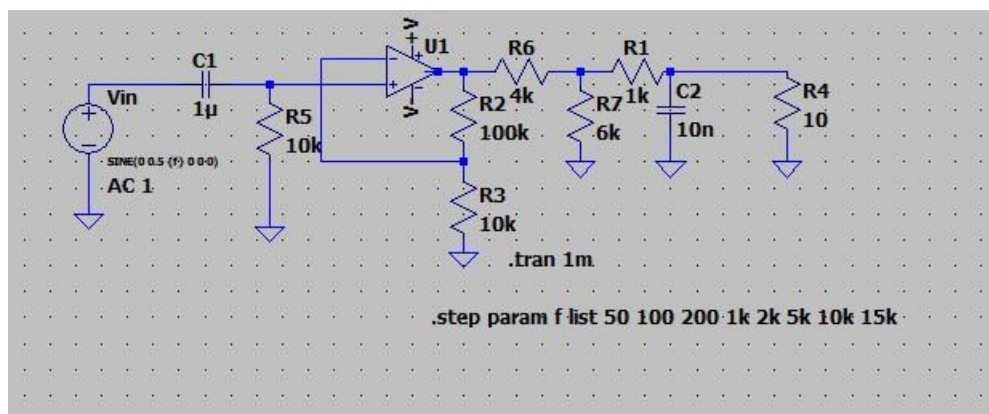

Οι γραφικές παραστάσεις της τάσης εξόδου, συναρτήσει του χρόνου είναι παρακάτω:

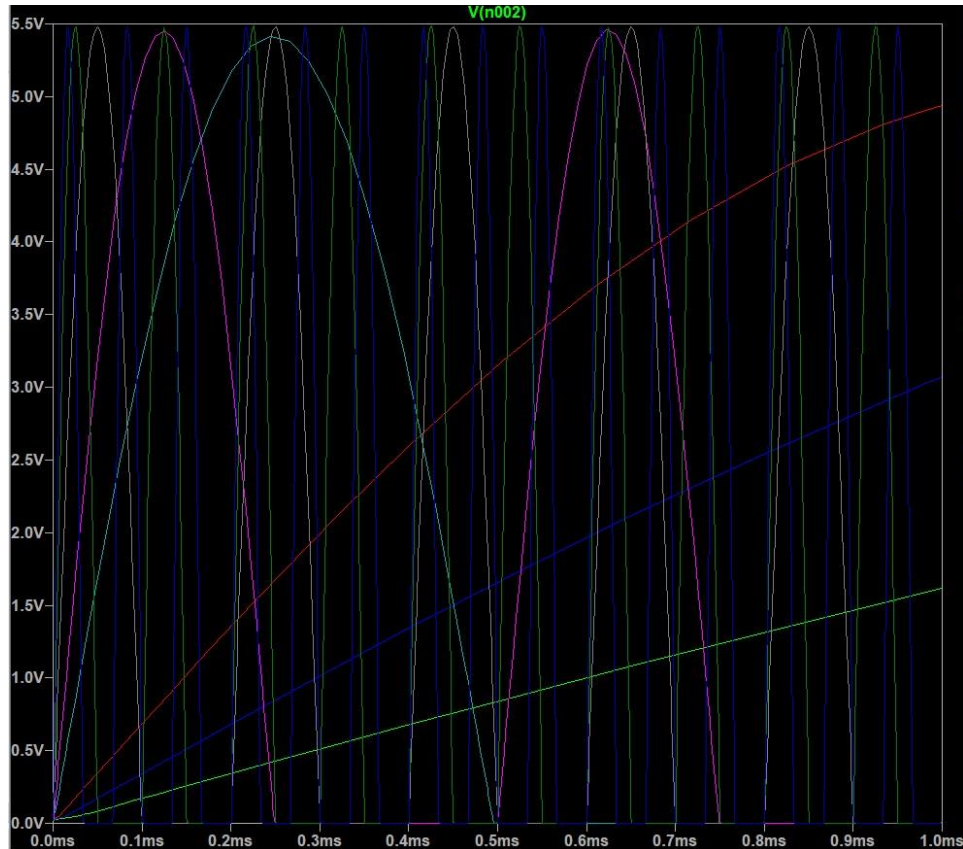

Μεταβάλλοντας την συχνότητα f , έχουμε την παρακάτω προσομοίωση:

Για $R6 = 4\text{ k}\Omega$ και $R7 = 6\text{ k}\Omega$:

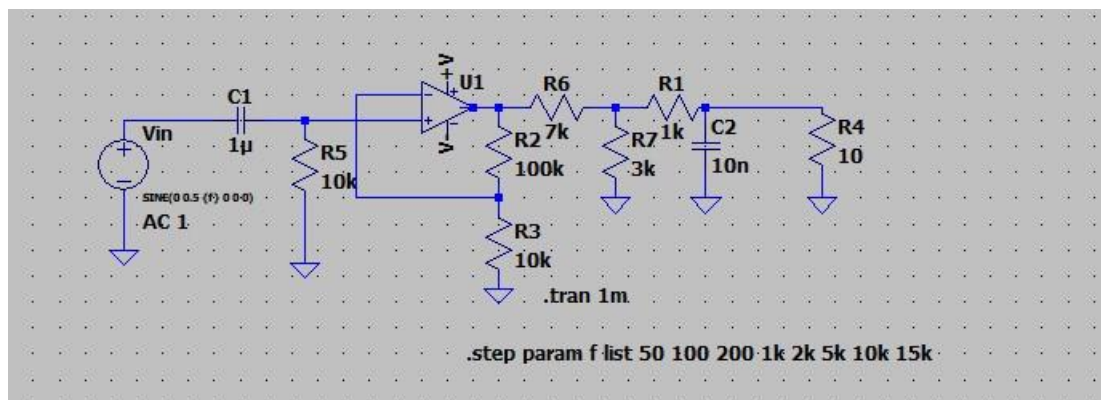

Οι γραφικές παραστάσεις της τάσης εξόδου, συναρτήσει του χρόνου, είναι οι παρακάτω:

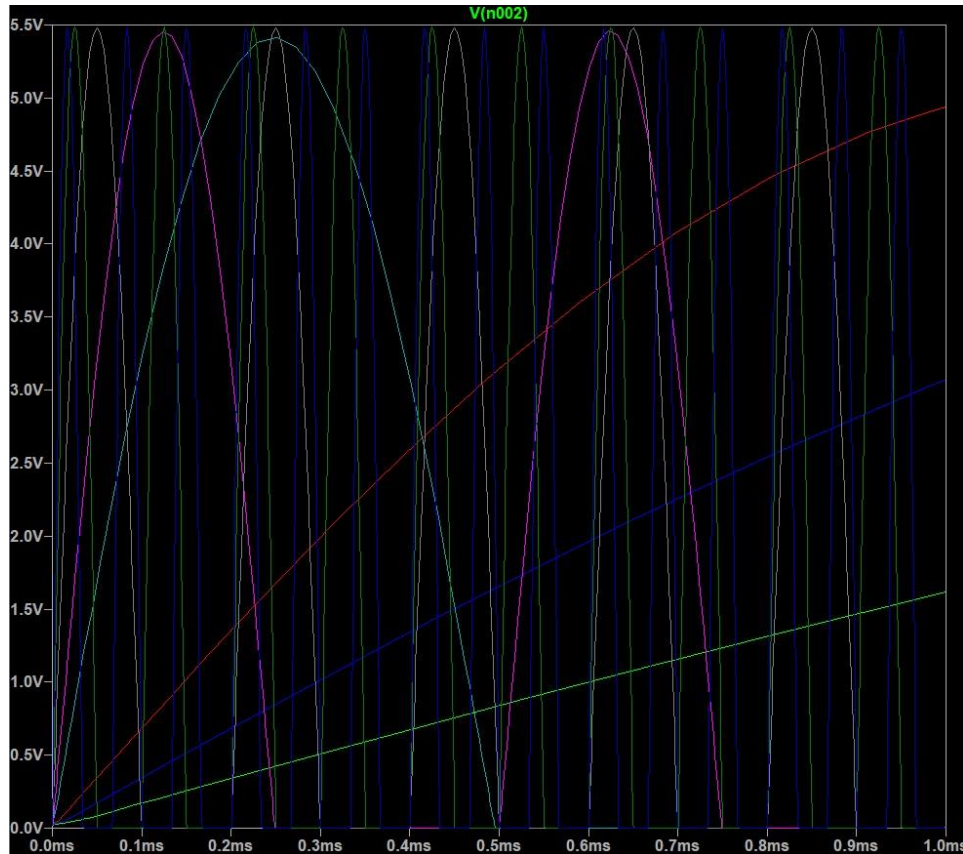

Μεταβάλλοντας την συχνότητα f , έχουμε την παρακάτω προσομοίωση:

Για $R6 = 7\text{ k}\Omega$ και $R7 = 3\text{ k}\Omega$:

Οι γραφικές παραστάσεις της τάσης εξόδου, συναρτήσει του χρόνου, είναι οι παρακάτω:

Παρατηρούμε ότι, σε όλες τις περιπτώσεις, οι γραφικές είναι παρόμοιες. Πρόκειται, όμως, σε κάθε περίπτωση για **μεταβλητά χαμηλοπερατό φίλτρο**, αφού στις πολύ χαμηλές συχνότητες, η τάση στον πυκνωτή είναι σχεδόν ίση με την τάση εισόδου και ο πυκνωτής συμπεριφέρεται σχεδόν ως ανοιχτοκύκλωμα. Αντιθέτως, στις πολύ υψηλές συχνότητες η τάση στον πυκνωτή είναι σχεδόν μηδενική και ο πυκνωτής συμπεριφέρεται ως “βραχυκύκλωμα”. Εφόσον, λοιπόν, στο συγκεκριμένο πείραμα, αυξάνοντας τη συχνότητα εισόδου το πλάτος εξόδου **μειώνεται**, συμπεραίνουμε ότι πρόκειται για ένα βαθυπερατό φίλτρο. Αλλάζοντας, τέλος, την ρύθμιση του ποτενσιομέτρου, παρατηρούμε ότι μεταβάλλονται, έστω και λίγο, οι συχνότητες στις οποίες το πλάτος της τάσης εξόδου πλησιάζει την τάση εισόδου. Οπότε, εκτός από βαθυπερατό φίλτρο, μπορούμε να το χαρακτηρίσουμε και ως μεταβλητό.